

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2018/1724

av 2. oktober 2018

om opprettelse av en felles digital portal for å gi tilgang til opplysninger, prosedyrer og støtte- og problemløsningstjenester, og om endring av forordning (EU) nr. 1024/2012

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 21 nr. 2 og artikkel 114 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det indre marked er et av Unionens mest konkrete resultater. Det indre marked sikrer fri bevegelighet for personer, varer, tjenester og kapital og åpner dermed nye muligheter for både borgere og foretak. Denne forordningen er et sentralt element i strategien for det indre marked som ble fastsatt i kommisjonsmeldingen av 28. oktober 2015 med tittelen «Upgrading the Single Market: more opportunities for people and business». Strategien har som mål å realisere det indre markeds fulle potensial ved å gjøre det enklere for borgere og foretak å bevege seg i Unionen og å drive handel, etablere seg og utvide sin virksomhet på tvers av landegrensene.
- 2) I kommisjonsmeldingen av 6. mai 2015 med tittelen «A Digital Single Market Strategy for Europe» ble det konstatert at internett og digitale teknologier endrer vår tilværelse og måten borgere og foretak får tilgang til informasjon, tilegner seg kunnskap, kjøper varer og tjenester, deltar i markedet og arbeider på, noe som åpner muligheter for innovasjon, vekst og arbeidsplasser. I nevnte melding og i flere beslutninger vedtatt av Europaparlamentet er det fastslått at borgeres og foretaks behov både i eget land og på tvers av landegrensene bedre kan oppfylles ved at eksisterende portaler, nettsteder, nettverk, tjenester og systemer på europeisk plan utvides og integreres, og ved at de koples sammen med forskjellige nasjonale løsninger, og at det på den måten skapes en felles digital portal som kan fungere som ett enkelt europeisk kontaktpunkt (heretter kalt «portalen»). I kommisjonsmeldingen av 19. april 2016 med tittelen «EU eGovernment Action Plan 2016-2020 – Accelerating the digital transformation of government» ble portalen nevnt som ett av tiltakene for 2017. I Kommisjonens rapport av 24. januar 2017 med tittelen «Strengthening Citizens' Rights in a Union of Democratic Change – EU Citizenship Report 2017» ble portalen ansett for å være en prioritering med tanke på unionsborgernes rettigheter.
- 3) Europaparlamentet og Rådet har gjentatte ganger oppfordret til en mer komplett og mer brukervennlig pakke av opplysninger og støtte for å hjelpe borgere og foretak med å navigere i det indre marked og styrke og effektivisere verktøyene knyttet til det indre marked for bedre å oppfylle borgeres og foretaks behov i forbindelse med virksomhet over landegrensene.

⁽¹⁾ EUT C 81 av 2.3.2018, s. 88.

⁽²⁾ Europaparlamentets holdning av 13. september 2018 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets beslutning av 27. september 2018.

- 4) Denne forordningen er et svar på disse oppfordringene ved at den vil gi borgere og foretak enkel tilgang til de opplysningene, prosedyrene og støtte- og problemløsningstjenestene de trenger for å utøve sine rettigheter i det indre marked. Portalen vil kunne bidra til økt gjennomsiktighet når det gjelder reglene og bestemmelsene som er relevante for foretaks eller privatpersoners virkelighet, for eksempel på områder som reiser, pensjon, utdanning, sysselsetting, helse, forbrukerrettigheter og familierettigheter. Den vil videre kunne bidra til å øke forbrukernes tillit, utbedre mangelen på kunnskap om forbrukervern og reglene for det indre marked samt redusere foretakenes kostnader forbundet med å overholde reglene. Ved denne forordningen opprettes det en brukervennlig interaktiv portal som basert på brukernes behov bør lede dem til de mest relevante tjenestene. Kommisjonen og medlemsstatene bør spille en viktig rolle for å nå disse målene.
- 5) Portalen bør lette samspillet mellom borgere og foretak på den ene siden og vedkommende myndigheter på den andre siden ved å gi tilgang til nettbaserte løsninger som letter de daglige aktivitetene for borgere og foretak og minimerer hindringene som de kan støte på i det indre marked. En felles digital portal som gir nettbasert tilgang til korrekte og oppdaterte opplysninger, til prosedyrer og til støtte- og problemløsningstjenester, vil kunne bidra til å øke brukernes kjennskap til de forskjellige eksisterende nettbaserte tjenestene og gjøre at de sparer både tid og penger.
- 6) Denne forordningen har tre formål, nærmere bestemt å redusere en eventuell ytterligere administrativ byrde for borgere og foretak som utøver eller ønsker å utøve sine rettigheter i det indre marked, herunder den frie bevegeligheten for borgere, i fullt samsvar med nasjonale regler og prosedyrer, fjerne forskjellsbehandling og sørge for at det indre marked fungerer med hensyn til å gjøre opplysninger, prosedyrer og støtte- og problemløsningstjenester tilgjengelig. Ettersom denne forordningen omfatter fri bevegelighet for borgere, noe som ikke kan anses som sekundært, bør den bygge på artikkel 21 nr. 2 og artikkel 114 nr. 1 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV).
- 7) For å sikre at borgere og foretak i Unionen kan utøve sin rett til fri bevegelighet i det indre marked, bør Unionen vedta spesifikke ikke-diskriminerende tiltak som gir borgere og foretak enkel tilgang til tilstrekkelig utførlige og pålitelige opplysninger om de rettighetene som unionsretten gir dem, og til opplysninger om gjeldende nasjonale regler og prosedyrer som de må følge når de flytter til, bor, studerer eller etablerer eller driver virksomhet i en annen medlemsstat enn sin egen. Opplysninger bør anses for å være tilstrekkelig utførlige dersom de omfatter alle de opplysningene som brukerne trenger for å forstå hvilke rettigheter og forpliktelser de har, og identifiserer reglene som gjelder for dem i forbindelse med aktivitetene de ønsker å gjennomføre som grensekryssende brukere. Opplysningene bør angis på en tydelig, konsis og forståelig måte og være funksjonelle og godt tilpasset målgruppen. Opplysninger om prosedyrer bør omfatte alle forutsigbare prosedyremessige trinn som er relevante for brukeren. Det er viktig for borgere og foretak som møter kompliserte regelverk, for eksempel de som driver virksomhet innen e-handel og delingsøkonomien, at de enkelt kan finne fram til hvilke regler som gjelder, og forstå hvordan de får anvendelse på deres virksomhet. Enkel og brukervennlig tilgang til opplysninger betyr å gjøre det mulig for forbrukerne å enkelt finne opplysningene, avgjøre hvilke deler av opplysningene som er relevante for deres spesifikke situasjon, og forstå de relevante opplysningene. Opplysningene som skal gjøres tilgjengelig på nasjonalt plan, bør ikke bare gjelde nasjonale regler som gjennomfører unionsretten, men også andre nasjonale regler som får anvendelse på både ikke-grensekryssende og grensekryssende brukere.
- 8) Reglene for å tilgjengeliggjøre opplysninger i denne forordningen bør ikke få anvendelse på nasjonale rettssystemer, ettersom opplysninger på det området som er relevant for grensekryssende brukere, allerede inngår i e-justis-portalen. I visse situasjoner som omfattes av denne forordningen, bør domstoler anses for å være vedkommende myndigheter, for eksempel når domstoler forvalter foretaksregistre. I tillegg bør prinsippet om ikke-diskriminering også få anvendelse på nettbaserte prosedyrer som gir tilgang til retterganger.
- 9) Det er et faktum at borgere og foretak fra andre medlemsstater kan være ugunstig stilt på grunn av manglende kunnskap om nasjonale regler og administrative systemer, de forskjellige språkene som brukes, og manglende geografisk nærhet til vedkommende myndigheter i en annen medlemsstat enn egen medlemsstat. Den mest effektive måten å redusere de hindringene for det indre marked som dette medfører, er å gjøre det mulig for grensekryssende og ikke-grensekryssende brukere å få tilgang til opplysninger på nettet på et språk de forstår, slik at de kan gjennomføre alle de prosedyrene som kreves for å overholde nasjonale regler, på nettet, og tilby dem støtte dersom reglene og prosedyrene ikke er tydelige nok, eller dersom de støter på hindringer som hindrer dem i å utøve sine rettigheter.

- 10) En rekke unionsrettsakter har hatt som mål å finne løsninger ved å opprette sektorspesifikke sentrale kontaktpunkter, herunder felles kontaktpunkter opprettet ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF⁽¹⁾ som gir nettbaserte opplysninger og nettbasert støtte og tilgang til prosedyrer som er relevante for levering av tjenester, produktkontaktpunkter opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 764/2008⁽²⁾, kontaktpunkter for byggevarer opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 305/2011⁽³⁾ som gir tilgang til produktspesifikke tekniske forskrifter, og nasjonale assistansesentre for yrkeskvalifikasjoner opprettet ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF⁽⁴⁾ som bistår yrkesutøvere med å arbeide i en annen medlemsstat. Det er i tillegg opprettet nettverk, for eksempel europeiske forbrukersentre, som har som mål å fremme forståelsen for hvilke rettigheter Unionens forbrukere har, samt bistå med å løse klager som gjelder kjøp i andre medlemsstater i nettverket, og som er foretatt på reiser eller på nettet. Videre finnes SOLVIT-nettverket, som nevnt i kommisjonsrekommendasjon 2013/461/EU⁽⁵⁾, som har som mål å finne raske, effektive og uformelle løsninger for enkeltpersoner og foretak dersom offentlige myndigheter hindrer at de kan utøve de rettighetene som det indre markedet gir. I tillegg er det opprettet en rekke informasjonsportaler, for eksempel Your Europe (Ditt Europa) når det gjelder det indre marked, og e-justisportalen når det gjelder rettslige spørsmål, for å informere brukerne om Unionens regler og nasjonale regler.
- 11) Disse unionsrettsaktene sektorspesifikke art gjør at opplysningene og støtte- og problemløsningstjenestene og andre nettbaserte prosedyrer for borgere og foretak som er tilgjengelige på nettet i dag, fremdeles er svært fragmenterte. Opplysningene og prosedyrene som er tilgjengelige på nettet, er ikke alltid de samme overalt, kvaliteten på tjenestene som tilbys, er utilfredsstillende, og det er en manglende kjennskap til disse opplysningene og støtte- og problemløsningstjenestene. Grensekryssende brukere har også problemer med å finne og få tilgang til disse tjenestene.
- 12) Ved denne forordningen bør det opprettes en felles digital portal som skal fungere som ett enkelt kontaktpunkt der borgere og foretak kan få tilgang til opplysninger om hvilke regler og krav de må oppfylle i henhold til unionsretten eller nasjonal rett. Portalen bør forenkle borgernes og foretakenes kontakt med støtte- og problemløsningstjenestene som er opprettet på unionsplan eller på nasjonalt plan, og gjøre denne kontakten mer effektiv. Portalen bør også gjøre det enkelt å få tilgang til og gjennomføre nettbaserte prosedyrer. Denne forordningen bør ikke på noen måte berøre eksisterende rettigheter og forpliktelser i henhold til unionsretten eller nasjonal rett på disse politikkområdene. I forbindelse med prosedyrene oppført i vedlegg II til denne forordningen og prosedyrene fastsatt i direktiv 2005/36/EF og 2006/123/EF og i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/24/EU⁽⁶⁾ og 2014/25/EU⁽⁷⁾ bør denne forordningen støtte bruken av engangsprinsippet og fullt ut respektere den grunnleggende retten til vern av personopplysninger ved utveksling av dokumentasjon mellom vedkommende myndigheter i forskjellige medlemsstater.
- 13) Portalen og innholdet på den bør være brukerorientert og brukervennlig. Portalen bør ha som mål å unngå overlappinger, og den bør inneholde lenker til eksisterende tjenester. Den bør gjøre det mulig for borgere og foretak å kommunisere med offentlige organer på nasjonalt plan og på unionsplan ved at de gis mulighet til å gi tilbakemeldinger om både tjenestene som tilbys via portalen, og måten de opplever at det indre marked fungerer på. Tilbakemeldingsverktøyet bør gjøre det mulig for brukeren å anonymt informere om opplevde problemer, mangler og behov, slik at kvaliteten på tjenestene kan forbedres løpende.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF av 12. desember 2006 om tjenester i det indre marked (EUT L 376 av 27.12.2006, s. 36).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 764/2008 av 9. juli 2008 om fastsettelse av framgangsmåter for anvendelsen av visse nasjonale tekniske forskrifter på produkter som er lovlig markedsført i en annen medlemsstat, og om oppheving av vedtak nr. 3052/95/EF (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 21).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 305/2011 av 9. mars 2011 om fastsettelse av harmoniserte vilkår for markedsføring av byggevarer og om oppheving av rådsdirektiv 89/106/EØF (EUT L 88 av 4.4.2011, s. 5).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (EUT L 255 av 30.9.2005, s. 22).

⁽⁵⁾ Kommisjonsrekommendasjon 2013/461/EU av 17. september 2013 om prinsippene for SOLVIT (EUT L 249 av 19.09.2013, s. 10).

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/24/EU av 26. februar 2014 om offentlig innkjøp og om oppheving av direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 av 28.3.2014, s. 65).

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/25/EU av 26. februar 2014 om innkjøp foretatt av enheter som driver virksomhet innenfor vann- og energiforsyning, transport og posttjenester, og om oppheving av direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 av 28.3.2014, s. 243).

- 14) Hvorvidt portalen blir en suksess, avhenger av Kommisjonen og medlemsstatenes felles innsats. Portalen bør ha et felles brukergrensesnitt som er integrert i den eksisterende portalen Your Europe, som skal forvaltes av Kommisjonen. Det felles brukergrensesnittet bør inneholde lenker til opplysninger, prosedyrer og støtte- eller problemløsningstjenester som er tilgjengelige i portaler som forvaltes av vedkommende myndigheter i medlemsstatene og av Kommisjonen. For å gjøre det enkelt å bruke portalen bør det felles brukergrensesnittet være tilgjengelig på alle de offisielle språkene for Unionens institusjoner (heretter kalt «Unionens offisielle språk»). Praksisen på den eksisterende portalen Your Europe og dens startside, som tilpasses portalens krav, bør være at opplysningene gjøres tilgjengelige på flere språk. Portalens virkemåte bør støttes av tekniske verktøy som Kommisjonen utvikler i nært samarbeid med medlemsstatene.
- 15) I erklæringen om elektroniske felles kontaktpunkter i henhold til direktiv 2006/123/EF som Rådet godkjente i 2013, påtok medlemsstatene seg frivillig å innta en brukerorientert holdning til å gjøre opplysninger tilgjengelige via de felles kontaktpunktene for å dekke områder som er spesielt viktige for foretak, herunder merverdiavgift, inntektsskatt, sosial trygghet eller arbeidsrettslige krav. På grunnlag av erklæringen og i lys av erfaringen med portalen Your Europe bør disse opplysningene også omfatte en beskrivelse av støtte- og problemløsningstjenestene. Borgere og foretak bør kunne bruke disse tjenestene når de har problemer med å forstå opplysningene og hvordan de får anvendelse på deres situasjon, eller med å gjennomføre en prosedyre.
- 16) Denne forordningen bør inneholde en liste over de områdene som er relevante for forbrukere og foretak som utøver sine rettigheter og oppfyller sine forpliktelser i det indre marked. For disse områdene bør det på nasjonalt plan, herunder på regionalt og lokalt plan, og på unionsplan gis tilstrekkelig utførlige opplysninger som forklarer gjeldende regler og forpliktelser samt prosedyrene som borgere og foretak skal gjennomføre for å oppfylle disse reglene og forpliktelsene. For å sikre kvaliteten på tjenestene som tilbys, bør opplysningene som gis via portalen, være tydelige, korrekte og oppdaterte, det bør i minst mulig grad brukes kompleks terminologi, og bruk av akronymer bør begrenses til forenklete og lettforståelige termer som ikke krever forkunnskaper om emnet eller lovområdet. Disse opplysningene bør gis på en slik måte at brukerne lett kan forstå de grunnleggende reglene og kravene som gjelder for deres situasjon på disse områdene. Brukerne bør også informeres om at det i visse medlemsstater ikke foreligger nasjonale regler på områdene angitt i vedlegg I, særlig dersom disse områdene omfattes av nasjonale regler i andre medlemsstater. Slike opplysninger om fravær av nasjonale regler kan angis i portalen Your Europe.
- 17) Når det er mulig, bør opplysninger som Kommisjonen allerede har samlet inn fra medlemsstatene i henhold til eksisterende unionsrett eller frivillige ordninger, for eksempel opplysninger som er samlet inn til EURES-portalene opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/589⁽¹⁾, e-justis-portalene opprettet ved rådsvedtak 2001/470/EF⁽²⁾ eller databasen over lovregulerte yrker opprettet ved direktiv 2005/36/EF, brukes til å dekke en del av de opplysningene som skal gjøres tilgjengelige for borgere og foretak på unionsplan og nasjonalt plan i samsvar med denne forordningen. Det bør ikke kreves at medlemsstatene på sine nasjonale nettsteder gjør tilgjengelig opplysninger som allerede er tilgjengelige i de relevante databasene som forvaltes av Kommisjonen. Dersom medlemsstatene allerede skal gjøre opplysninger tilgjengelige på nettet i henhold til andre unionsrettsakter, for eksempel europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/67/EU⁽³⁾, bør det være tilstrekkelig at medlemsstatene legger ut lenker til de eksisterende opplysningene på nettet. Når visse politikkområder allerede er blitt fullt ut harmonisert gjennom unionsretten, for eksempel forbrukerrettigheter, bør opplysningene som gis på unionsplan, generelt sett være tilstrekkelige til at brukerne kan forstå sine relevante rettigheter og forpliktelser. I slike tilfeller bør det bare kreves at medlemsstatene gjør tilgjengelig tilleggsopplysninger om sine nasjonale administrative prosedyrer og støttetjenester eller andre nasjonale administrative regler dersom det er relevant for brukerne. Opplysninger om for eksempel forbrukerrettigheter bør ikke berøre avtaleretten, men bør heller informere brukerne om deres rettigheter i henhold til unionsretten og nasjonal rett i forbindelse med kommersielle transaksjoner.
- 18) Denne forordningen bør styrke det indre markedets dimensjon i forbindelse med nettbaserte prosedyrer og dermed bidra til digitaliseringen av det indre marked ved å opprettholde det allmenne prinsippet om ikke-diskriminering, blant annet med hensyn til borgeres eller foretaks tilgang til nettbaserte prosedyrer som allerede er innført på nasjonalt plan på grunnlag av unionsretten eller nasjonal rett, og til prosedyrer som skal gjøres fullt ut tilgjengelige på nettet i samsvar med denne forordningen. Dersom en bruker i en situasjon som er begrenset til bare én medlemsstat, kan få tilgang til og

(1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/589 av 13. april 2016 om eit europeisk nettverk for arbeidsformidlingar (EURES), tilgang til mobilitetstjenester for arbeidstakarar og ytterlegare integrasjon av arbeidsmarknadene, og om endring av forordning (EU) nr. 492/2011 og (EU) nr. 1296/2013 (EUT L 107 av 22.4.2016, s. 1).

(2) Rådsvedtak 2001/470/EF av 28. mai 2001 om opprettelse av et europeisk rettslig nettverk på det sivilrettslige og handelsrettslige området (EFT L 174 av 27.6.2001, s. 25).

(3) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/67/EU av 15. mai 2014 om håndheving av direktiv 96/71/EF om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting, og om endring av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen») (EUT L 159 av 28.5.2014, s. 11).

gjennomføre en prosedyre på nettet i den medlemsstaten på et område som omfattes av denne forordningen, bør en grensekryssende bruker også kunne få tilgang til og gjennomføre den aktuelle prosedyren på nettet, enten ved å bruke den samme tekniske løsningen eller en alternativ separat teknisk løsning som gir det samme resultatet, uten diskriminerende hindringer. Slike hindringer kan bestå av nasjonalt utformede løsninger, for eksempel felter i skjemaer der det kreves nasjonale telefonnumre, nasjonale prefikser for telefonnumre eller nasjonale postnumre, betaling av gebyrer som bare kan skje gjennom systemer som ikke gir mulighet for betaling over landegrensene, mangel på detaljerte forklaringer på et språk som forstås av grensekryssende brukere, at det ikke er mulig å sende inn elektronisk dokumentasjon utstedt av myndigheter i andre medlemsstater, eller at elektroniske identifikasjonsmidler utstedt i andre medlemsstater ikke godtas. Medlemsstatene bør sørge for løsninger på disse hindringene.

- 19) Når brukere gjennomfører nettbaserte prosedyrer på tvers av landegrensene, bør de kunne motta alle relevante forklaringer på et av Unionens offisielle språk som i all hovedsak forstås av et størst mulig antall grensekryssende brukere. Dette innebærer ikke at medlemsstatene plikter å oversette sine administrative skjemaer som er knyttet til prosedyren, eller resultatet av prosedyren, til det språket. Medlemsstatene oppfordres imidlertid til å bruke tekniske løsninger som i så mange tilfeller som mulig vil gjøre det mulig for brukerne å gjennomføre prosedyrene på dette språket, samtidig som medlemsstatenes nasjonale regler om bruken av språk overholdes.
- 20) De nasjonale nettbaserte prosedyrene som er relevante for at grensekryssende brukere skal kunne utøve sine rettigheter i det indre marked, avhenger av om de er bosatt eller etablert i den aktuelle medlemsstaten, eller om de vil ha tilgang til prosedyrene i den medlemsstaten mens de er bosatt eller etablert i en annen medlemsstat. Denne forordningen bør ikke hindre medlemsstatene i å kreve at grensekryssende brukere som er bosatt eller etablert på deres territorium, kan få et nasjonalt identifikasjonsnummer for å få tilgang til de nasjonale nettbaserte prosedyrene, forutsatt at dette ikke medfører en urimelig ekstra byrde eller kostnad for disse brukerne. For grensekryssende brukere som ikke er bosatt eller etablert i den aktuelle medlemsstaten, er det ikke nødvendig at nasjonale nettbaserte prosedyrer som ikke er relevante for disse brukernes utøvelse av sine rettigheter i det indre marked, for eksempel registrering for å motta lokale tjenester, for eksempel avfallsinnsamling og parkeringstillatelser, gjøres fullt ut tilgjengelige på nettet.
- 21) Denne forordningen bør bygge på europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 910/2014⁽¹⁾ som fastsetter vilkårene for medlemsstatenes anerkjennelse av visse elektroniske identifikasjonsmidler for fysiske og juridiske personer som omfattes av en meldt ordning for elektronisk identifikasjon i en annen medlemsstat. Ved forordning (EU) nr. 910/2014 fastsettes det på hvilke vilkår brukerne har rett til å bruke sine midler for elektronisk identifikasjon og autentisering for å få tilgang til nettbaserte offentlige tjenester i grenseoverskridende situasjoner. Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer oppmuntres til å godta midler for elektronisk identifikasjon og autentisering for de prosedyrene de har ansvar for.
- 22) I en rekke sektorspesifikke unionsrettsakter, for eksempel direktiv 2005/36/EF, 2006/123/EF, 2014/24/EU og 2014/25/EU, kreves det at prosedyrer skal være fullt ut tilgjengelige på nettet. Denne forordningen bør kreve at en rekke andre prosedyrer som er sentrale for de fleste borgere og foretak som utøver sine rettigheter og oppfyller sine forpliktelser på tvers av landegrensene, gjøres fullt ut tilgjengelige på nettet.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 910/2014 av 23. juli 2014 om elektronisk identifikasjon og tillitstjenester for elektroniske transaksjoner i det indre marked og om oppheving av direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 73).

- 23) For at borgere og foretak kan dra direkte nytte av det indre marked uten at det medfører en unødvendig administrativ tilleggsbyrde, bør det ved denne forordningen kreves en fullstendig digitalisering av brukergrensesnittet for visse viktige prosedyrer for grensekryssende brukere som angitt i vedlegg II til denne forordningen. Ved denne forordningen bør det også fastsettes kriterier for å bestemme hvordan en prosedyre skal anses som fullt ut tilgjengelig på nettet. Plikten til å gjøre en slik prosedyre fullt ut tilgjengelig på nettet bør bare få anvendelse dersom prosedyren er etablert i de berørte medlemsstatene. Denne forordningen bør ikke omfatte den innledende registreringen av en forretningsvirksomhet, prosedyrene som fører til at selskaper eller firmaer etableres som rettssubjekter, eller en eventuell senere innsending av dokumenter som disse selskapene eller firmaene måtte foreta, ettersom slike prosedyrer krever at det brukes en global tilnærming med det målet å fremme digitale løsninger i hele livssyklusen til et selskap. Når foretak etablerer seg i en annen medlemsstat, plikter de å registrere seg i en trykdeordning og en forsikringsordning for å registrere sine ansatte og betale avgifter til begge ordninger. De kan måtte melde sin forretningsvirksomhet, innhente tillatelser eller registrere endringer i forretningsvirksomheten. Disse prosedyrene gjelder foretak som driver virksomhet i en rekke sektorer av økonomien, og det er derfor hensiktsmessig å kreve at disse prosedyrene gjøres tilgjengelige på nettet.
- 24) I denne forordningen bør det presiseres hva det innebærer at en prosedyre er fullt ut tilgjengelig på nettet. En prosedyre bør anses som fullt ut tilgjengelig på nettet dersom brukeren kan gjennomføre alle trinn i prosedyren elektronisk, på avstand og gjennom en nettbasert tjeneste, fra tilgang til gjennomføring, ved å kommunisere med vedkommende myndighet («front office»). Denne nettbaserte tjenesten bør veilede brukeren gjennom en liste over alle krav som må oppfylles og all dokumentasjon som skal framlegges, gjøre det mulig for brukeren å framlegge opplysningene og bevis på at alle disse kravene er oppfylt, og gi brukeren en automatisk kvittering for mottak, med mindre resultatet av prosedyren gis umiddelbart. Dette bør ikke hindre vedkommende myndigheter i å kontakte brukerne direkte ved behov for å få ytterligere presiseringer som er nødvendige for prosedyren. Vedkommende myndigheter bør også gjøre resultatet av prosedyren, som fastsatt i denne forordningen, tilgjengelig for brukeren elektronisk når dette er mulig i henhold til gjeldende unionsrett eller nasjonal rett.
- 25) Denne forordningen bør ikke berøre innholdet i prosedyrene oppført i vedlegg II som er opprettet på nasjonalt, regionalt eller lokalt plan, og den fastsetter ikke materielle regler eller prosedyreregler på områdene som omfattes av vedlegg II, herunder skatteområdet. Formålet med denne forordningen er å fastsette tekniske krav for å sikre at slike prosedyrer, dersom de er blitt innført i den aktuelle medlemsstaten, gjøres fullt ut tilgjengelige på nettet.
- 26) Denne forordningen bør ikke berøre myndigheten til de nasjonale myndighetene i prosedyrene, herunder kontroll av riktigheten og gyldigheten av de inngitte opplysningene eller den inngitte dokumentasjonen, og kontroll av ekthet dersom dokumentasjon inngis på annen måte enn via det tekniske systemet, basert på engangsprinsippet. Denne forordningen bør heller ikke berøre arbeidsflytene i og mellom vedkommende myndigheter («back office»), enten de er digitalisert eller ikke. Som ledd i noen av prosedyrene for å registrere endringer av forretningsvirksomhet bør medlemsstatene ved behov fortsatt kunne kreve involvering av notarer eller advokater som kan ønske å bruke kontrollmetoder som blant annet videokonferanser eller andre nettbaserte metoder som gir en audiovisuell forbindelse i sanntid. Dette bør imidlertid ikke hindre at prosedyrene for registrering av slike endringer i sin helhet finner sted på nettet.
- 27) I noen tilfeller kan det kreves dokumentasjon fra brukerne for å dokumentere fakta som ikke kan fastslås ved hjelp av elektroniske midler. Slik dokumentasjon kan omfatte en legeattest, dokumentasjon på at man er i live, dokumentasjon på at en motorvogn har bestått den tekniske kontrollen eller en bekreftelse på motorvognens understallsnummer. Forutsatt at denne dokumentasjonen kan inngis elektronisk, bør dette ikke utgjøre et unntak fra prinsippet om at en prosedyre bør være fullt ut tilgjengelig på nettet. I andre tilfeller kan det fremdeles være nødvendig at brukere av en prosedyre må møte personlig hos vedkommende myndighet som et ledd i en nettbasert prosedyre. Ethvert slikt tiltak, bortsett fra unntak som følger av unionsretten, bør begrenses til situasjoner som er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn på området offentlig sikkerhet, folkehelse eller bedrageribekjempelse. For å sikre gjennomsiktighet bør medlemsstatene utveksle opplysninger med Kommisjonen og de andre medlemsstatene om slike unntak og om hvilke grunner og omstendigheter som gir mulighet til å bruke dem. Medlemsstatene bør ikke være forpliktet til å rapportere om hvert enkelt tilfelle der det unntaksvis er krevd personlig fram møte, men bør heller opplyse om de nasjonale bestemmelsene der dette er fastsatt. Beste praksis på nasjonalt plan og teknisk utvikling som muliggjør ytterligere digitalisering, bør drøftes regelmessig i en portalkoordineringsgruppe.

- 28) I grenseoverskridende situasjoner kan prosedyren for å registrere en adresseendring bestå av to separate prosedyrer, en i opprinnelsesmedlemsstaten for å be om å bli avregistrert fra den gamle adressen og den andre i bestemmelsesmedlemsstaten for å be om å bli registrert på den nye adressen. Begge prosedyrene bør omfattes av denne forordningen.
- 29) Ettersom digitaliseringen av krav, prosedyrer og formaliteter i forbindelse med godkjenning av yrkeskvalifikasjoner allerede omfattes av direktiv 2005/36/EF, bør denne forordningen bare omfatte digitalisering av prosedyren for å anmode om akademisk godkjenning av diplomer, sertifikater eller annen dokumentasjon på gjennomførte kurs for en person som ønsker å begynne eller fortsette å studere eller bruke en akademisk tittel, utover formalitetene knyttet til godkjenning av yrkeskvalifikasjoner.
- 30) Denne forordningen bør ikke berøre reglene for koordinering av trygdeordninger fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004⁽¹⁾ og (EF) nr. 987/2009⁽²⁾, som definerer hvilke rettigheter og forpliktelser medlemmer i trygdeordninger og trygdeinstitusjoner har, og prosedyrene som gjelder på området koordinering av trygdeordninger.
- 31) Det er opprettet flere nettverk og tjenester både på unionsplan og på nasjonalt plan for å bistå borgere og foretak i forbindelse med deres virksomhet over landegrensene. Det er viktig at disse tjenestene, herunder eksisterende støtte- eller problemløsningstjenester som er opprettet på unionsplan, for eksempel de europeiske forbrukersentrene, Your Europe Advice, SOLVIT, brukerstøtten for immaterialrettigheter, Europe Direct og Enterprise Europe Network, inngår i portalen for å sikre at alle potensielle brukere kan finne dem. Tjenestene som er oppført i vedlegg III, er blitt opprettet ved bindende unionsrettsakter, mens andre tjenester fungerer på frivillig grunnlag. Tjenester som er blitt opprettet ved bindende unionsrettsakter, bør være bundet av kvalitetskravene som fastsettes i denne forordningen. Tjenester som fungerer på frivillig grunnlag, bør oppfylle disse kvalitetskravene dersom hensikten er å gjøre dem tilgjengelige via portalen. Tjenestenes omfang, art og styringsordninger, eksisterende frister og hvordan de fungerer – frivillig, i henhold til avtale eller på annet grunnlag – bør ikke endres ved denne forordningen. Dersom bistanden som ytes, for eksempel er uformell, bør denne forordningen ikke føre til at den endres til bindende juridisk bistand.
- 32) Videre bør medlemsstatene og Kommisjonen kunne legge til andre nasjonale støtte- eller problemløsningstjenester som leveres av vedkommende myndigheter eller private eller halvprivate enheter eller offentlige organer, til portalen, for eksempel handelskamre eller ikke-statlige støttetjenester for borgere, på vilkårene fastsatt i denne forordningen. I prinsippet bør vedkommende myndigheter ha ansvaret for å bistå borgere og foretak med eventuelle spørsmål de måtte ha i forbindelse med gjeldende regler og prosedyrer, og som ikke kan besvares fullt ut ved hjelp av nettbaserte tjenester. På svært spesialiserte områder og dersom tjenesten som leveres av private eller halvprivate organer, oppfyller brukernes behov, kan medlemsstatene imidlertid foreslå for Kommisjonen at disse tjenestene innlemmes i portalen, forutsatt at tjenestene oppfyller alle vilkårene fastsatt i denne forordningen og ikke er identiske med støtte- og problemløsningstjenestene som allerede finnes i portalen.
- 33) For å hjelpe brukerne med å finne fram til rett støttetjeneste bør denne forordningen inneholde et søkeverktøy som automatisk fører brukerne til rett støttetjeneste.
- 34) For at portalen skal bli en suksess, er det svært viktig at en minimumsliste med kvalitetskrav overholdes, slik at det sikres at opplysningene eller tjenestene som gjøres tilgjengelige, er pålitelige, ettersom det i motsatt fall vil kunne undergrave hele portalens troverdighet. Det overordnede målet med dette er å sikre at opplysningene eller tjenestene presenteres på en tydelig og brukervennlig måte. Det er medlemsstatenes ansvar å bestemme hvordan opplysningene skal presenteres under brukerreisen for å sikre at dette målet nås. Selv om det for en prosedyre innledes, for eksempel er nyttig for brukere å bli informert om hvilke klagemuligheter som er allment tilgjengelige dersom resultatet av en prosedyre er negativt, er det mye mer brukervennlig å gi spesifikke opplysninger om hva som kan gjøres i et slikt tilfelle, på slutten av prosedyren.

(1) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 av 29. april 2004 om koordinering av trygdeordninger (EUT L 166 av 30.4.2004, s. 1).

(2) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 av 16. september 2009 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger (EUT L 284 av 30.10.2009, s. 1).

- 35) Tilgangen til opplysninger for grensekryssende brukere kan forbedres betydelig dersom opplysningene gjøres tilgjengelige på et av Unionens offisielle språk som i all hovedsak forstås av et størst mulig antall grensekryssende brukere. Dette språket bør i de fleste tilfeller være det fremmedspråket som læres av flest brukere i Unionen, men i noen spesifikke tilfeller, særlig når det gjelder opplysninger som skal gis på lokalt plan av små kommuner beliggende nær en medlemsstats grense, kan det språket som brukes som førstespråk av de grensekryssende brukerne i nabomedlemsstaten, være det som er mest hensiktsmessig. Oversettelsen fra det eller de offisielle språkene i den aktuelle medlemsstaten til dette andre offisielle språket i Unionen, bør gjengi innholdet i opplysningene på originalspråket eller originalspråkene på en korrekt måte. Oversettelsen kan begrenses til de opplysningene som brukerne trenger for å forstå de grunnleggende reglene og kravene som gjelder for deres situasjon. Selv om medlemsstatene bør oppmuntres til å oversette så mange opplysninger som mulig til et av Unionens offisielle språk som i all hovedsak forstås av et størst mulig antall grensekryssende brukere, avhenger mengden av opplysninger som skal oversettes i henhold til denne forordningen, av de finansielle midlene som er tilgjengelige for dette formålet, særlig de som stammer fra Unionens budsjett. Kommisjonen bør treffe egnede tiltak for å sikre en effektiv levering av oversettelser til medlemsstatene på anmodning fra disse. Portalkoordineringsgruppen bør drøfte og gi råd om hvilket eller hvilke av Unionens offisielle språk som slike opplysninger bør oversettes til.
- 36) I samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/2102⁽¹⁾ skal medlemsstatene sikre at nettstedene til deres offentlige organer er tilgjengelige i samsvar med prinsippene om oppfattbarhet, betjenbarhet, forståelighet og robusthet, og at de oppfyller kravene fastsatt i det direktivet. Kommisjonen og medlemsstatene bør sikre at De forente nasjoners konvensjon om rettighetene til personer med nedsatt funksjonsevne, særlig artikkel 9 og 21, overholdes, og for å fremme tilgang til opplysninger for personer med intellektuell funksjonsnedsettelse bør alternativer på et lettlest språk gjøres tilgjengelige i størst mulig grad i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet. Medlemsstatene har ved å ratifisere og Unionen ved å inngå⁽²⁾ nevnte konvensjon forpliktet seg til å treffe egnede tiltak for å sikre tilgang til nye informasjons- og kommunikasjonsteknologier og -systemer, herunder internett, for personer med funksjonsnedsettelse på samme vilkår som for andre, ved å lette tilgangen til opplysninger for personer med intellektuell funksjonsnedsettelse og å tilby alternativer på et lettlest språk i størst mulig grad og på en forholdsmessig måte.
- 37) Direktiv (EU) 2016/2102 får ikke anvendelse på nettstedene og mobilapplikasjonene til Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer, men Kommisjonen bør sikre at det felles brukergrensesnittet og nettsidene som den har ansvar for, og som skal inngå i portalen, er tilgjengelige for personer med funksjonsnedsettelse, det vil si at de er oppfattbare, betjenbare, forståelige og robuste. Med oppfattbarhet menes at opplysninger og komponenter i det felles brukergrensesnittet skal kunne presenteres slik at brukerne kan oppfatte dem, med betjenbarhet menes at komponenter i det felles brukergrensesnittet og navigasjon skal kunne betjenes, med forståelighet menes at opplysninger og betjening av det felles brukergrensesnittet skal være forståelig, og med robusthet menes at innholdet skal være robust nok til å kunne tolkes på en pålitelig måte av en lang rekke forskjellige brukeragenter, herunder hjelpemiddelteknologier. Når det gjelder termene oppfattbar, betjenbar, forståelig og robust, oppmuntres Kommisjonen til å overholde de relevante harmoniserte standardene.
- 38) For å forenkle betalingen av gebyrer som kreves som en del av nettbaserte prosedyrer eller for levering av støtte- eller problemløsningstjenester, bør grensekryssende brukere kunne bruke kreditoverføringer eller direkte debiteringer som fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2012⁽³⁾ eller andre vanlige metoder for betaling over landegrensene, herunder debet- eller kredittkort.
- 39) Brukerne bør informeres om hvor lang tid det forventes at en prosedyre vil ta. Brukerne bør derfor informeres om gjeldende frister eller ordninger for stilltiende godkjenning eller administrativ stilltiende godkjenning eller, dersom disse ikke får anvendelse, i det minste om den gjennomsnittlige, anslåtte eller veiledende tiden den aktuelle prosedyren normalt tar. Disse anslåtte eller veiledende tidene bør bare være en hjelp for brukerne når de skal planlegge sine aktiviteter eller eventuelle senere administrative skritt, og bør ikke ha rettsvirkning.

(1) Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/2102 av 26. oktober 2016 om tilgjengeligheten av offentlige organers nettsteder og mobilapplikasjoner (EUT L 327 av 2.12.2016, s. 1).

(2) Rådsbeslutning 2010/48/EF av 26. november 2009 om Det europeiske fellesskaps inngåelse av De forente nasjoners konvensjon om rettighetene til personer med nedsatt funksjonsevne (EUT L 23 av 27.1.2010, s. 35).

(3) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2012 av 14. mars 2012 om tekniske og forretningsmessige krav til kreditoverføringer og direkte debiteringer i euro og om endring av forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 av 30.3.2012, s. 22).

- 40) Denne forordningen bør også gjøre det mulig å kontrollere dokumentasjon som brukere inngir elektronisk, dersom dokumentasjonen inngis uten elektronisk segl eller sertifisering fra utstedende vedkommende myndighet, eller dersom det tekniske verktøyet som opprettes ved denne forordningen, eller et annet system som muliggjør direkte utveksling eller kontroll av dokumentasjon mellom vedkommende myndigheter i forskjellige medlemsstater, ikke er tilgjengelig. I slike tilfeller bør det ved denne forordningen fastsettes en effektiv mekanisme for administrativt samarbeid mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene som bygger på informasjonssystemet for det indre marked (heretter kalt «IMI»), som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1024/2012⁽¹⁾. I slike tilfeller bør en vedkommende myndighets beslutning om å bruke IMI være frivillig, men når nevnte myndighet har inngitt en anmodning om opplysninger eller samarbeid gjennom IMI, bør vedkommende myndighet som anmodningen er rettet til, være forpliktet til å samarbeide og til å gi et svar. Anmodningen kan sendes gjennom IMI enten til vedkommende myndighet som utsteder dokumentasjonen, eller til den sentrale myndigheten som skal utpekes av medlemsstatene i samsvar med deres egne administrative regler. For å unngå unødvendig dobbeltarbeid og ettersom europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1191⁽²⁾ dekker en del av dokumentasjonen som er relevant for prosedyrene som omfattes av denne forordningen, kan samarbeidsordningene for IMI fastsatt i forordning (EU) 2016/1191 også brukes i forbindelse med annen dokumentasjon som kreves i forbindelse med prosedyrer som omfattes av denne forordningen. For å gjøre det mulig for Unionens organer, kontorer eller byråer å bli aktører i IMI bør forordning (EU) nr. 1024/2012 endres.
- 41) Nettbaserte tjenester som vedkommende myndigheter stiller til rådighet, er svært viktig for å øke kvaliteten på og sikkerheten til tjenestene som tilbys borgere og foretak. Offentlige forvaltninger i medlemsstatene bestreber seg i stadig større grad på å gjenbruke data, noe som innebærer at borgere og foretak ikke lenger trenger å inngi de samme opplysningene flere ganger. Det bør tilrettelegges for gjenbruk av data for grensekryssende brukere for å redusere ytterligere administrative byrder.
- 42) For å muliggjøre en lovlig utveksling av dokumentasjon og opplysninger over landegrensene ved bruk av engangsprinsippet i hele Unionen bør denne forordningen og engangsprinsippet anvendes i samsvar med alle gjeldende regler for vern av opplysninger, herunder prinsippet om dataminimering, nøyaktighet, lagringsbegrensning, integritet og fortrolighet, nødvendighet, proporsjonalitet og formålsbegrensning. Gjennomføringen bør også fullt ut overholde prinsippene om innebygd sikkerhet og innebygd personvern og bør også respektere enkeltpersoners grunnleggende rettigheter, herunder de som gjelder rettferdighet og åpenhet.
- 43) Medlemsstatene bør sikre at brukerne av prosedyrene får tydelig informasjon om hvordan personopplysninger som gjelder dem, vil bli behandlet i samsvar med artikkel 13 og 14 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679⁽³⁾ og artikkel 15 og 16 i forordning (EU) 2018/1725⁽⁴⁾.
- 44) For å fremme bruken av nettbaserte prosedyrer ytterligere bør denne forordningen i tråd med engangsprinsippet danne grunnlaget for utvikling og bruk av et fullt ut operasjonelt og sikkert teknisk system for automatisk utveksling av dokumentasjon over landegrensene mellom aktørene som er involvert i prosedyren, dersom borgere og foretak uttrykkelig anmoder om dette. Dersom utvekslingen av dokumentasjon omfatter personopplysninger, bør anmodningen anses for å være uttrykkelig dersom den inneholder et frivillig gitt, spesifikt, informert og utvetydig ønske fra personen om at de relevante personopplysningene utveksles, enten i form av en erklæring eller en tydelig bekreftelse. Dersom brukeren ikke er den personen som opplysningene gjelder, bør den nettbaserte prosedyren ikke berøre vedkommendes rettigheter i henhold til forordning (EU) 2016/679. Anvendelsen over landegrensene av engangsprinsippet bør medføre at borgere og foretak ikke trenger å inngi de samme dataene til offentlige myndigheter mer enn én gang, og at det på brukerens anmodning også bør være mulig å bruke disse dataene til å gjennomføre nettbaserte prosedyrer over landegrensene som involverer grensekryssende brukere. For utstedende vedkommende myndighet bør plikten til å bruke det tekniske systemet til automatisk utveksling av dokumentasjon mellom forskjellige medlemsstater bare få anvendelse når myndigheter i egen medlemsstat på lovlig vis utsteder dokumentasjon i et elektronisk format som gjør slik automatisk utveksling mulig.

(1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1024/2012 av 25. oktober 2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked og om oppheving av kommisjonsvedtak 2008/49/EF («IMI-forordningen») (EUT L 316 av 14.11.2012, s. 1).

(2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1191 av 6. juli 2016 om fremming av den frie bevegeligheten for borgere gjennom en forenkling av kravene til framlegging av visse offentlige dokumenter i Den europeiske union og om endring av forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 200 av 26.7.2016, s. 1).

(3) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

(4) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

- 45) Enhver utveksling av dokumentasjon over landegrensene bør ha et egnet rettslig grunnlag, for eksempel direktiv 2005/36/EF, 2006/123/EF, 2014/24/EU eller 2014/25/EU, eller, når det gjelder prosedyrene oppført i vedlegg II, annen gjeldende unionsrett eller nasjonal rett.
- 46) Det bør ved denne forordningen som en generell regel fastsettes at automatisk utveksling av dokumentasjon over landegrensene skal skje på uttrykkelig anmodning fra brukeren. Dette kravet bør imidlertid ikke få anvendelse dersom relevant unionsrett eller nasjonal rett tillater automatisk utveksling av data over landegrensene uten en uttrykkelig anmodning fra brukeren.
- 47) Bruken av det tekniske systemet som opprettes ved denne forordningen, bør være frivillig, og brukeren bør stå fritt til å inngi dokumentasjon på annen måte utenfor det tekniske systemet. Brukeren bør ha mulighet til å forhåndsvis dokumentasjonen og rett til å velge å ikke fortsette med utvekslingen av dokumentasjon dersom vedkommende, etter å ha forhåndsvis dokumentasjonen som skal utveksles, oppdager at opplysningene er unøyaktige, utdaterte eller omfatter mer enn det som er nødvendig med henblikk på den aktuelle prosedyren. Dataene i forhåndsvisningen bør ikke lagres lenger enn det som av tekniske hensyn er nødvendig.
- 48) Det sikre tekniske systemet som bør opprettes for å muliggjøre utveksling av dokumentasjon i henhold til denne forordningen, bør også gi anmodende vedkommende myndigheter visshet om at dokumentasjonen stammer fra den rette utstedende myndigheten. Før vedkommende myndighet godkjenner opplysningene fra en bruker i forbindelse med en prosedyre, bør den, dersom opplysningene gir grunn til tvil, kunne kontrollere dem og fastslå at de er korrekte.
- 49) Det finnes en rekke byggesteiner som tilbyr grunnleggende kapasitet, og som kan brukes til å opprette det tekniske systemet, for eksempel Ordningen for et sammenkøplet Europa opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1316/2013⁽¹⁾ og byggesteinene eDelivery og eID som utgjør en del av nevnte ordning. Disse byggesteinene består av tekniske spesifikasjoner, prøveprogramvare og støttetjenester og har som mål å sikre driftskompatibilitet mellom de eksisterende systemene for informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT) i forskjellige medlemsstater, slik at borgere, foretak og forvaltninger, uansett hvor de måtte befinne seg i Unionen, kan nyte godt av sømløse digitale offentlige tjenester.
- 50) Det tekniske systemet som opprettes ved denne forordningen, bør være tilgjengelig i tillegg til andre systemer med mekanismer for samarbeid mellom myndigheter, for eksempel IMI, og bør ikke berøre andre systemer, herunder systemet fastsatt i forordning (EF) nr. 987/2009, det felles europeiske innkjøpsdokumentet i henhold til direktiv 2014/24/EU, systemet for elektronisk utveksling av trykdeopplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 987/2009, det europeiske profesjonskortet i henhold til direktiv 2005/36/EF, sammenkoplingen av nasjonale registre og sammenkoplingen av sentrale registre og handels- og foretaksregistre i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/1132⁽²⁾ og sammenkoplingen av insolvensregistre i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/848⁽³⁾.
- 51) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av et teknisk system som muliggjør automatisk utveksling av dokumentasjon, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til særlig å fastsette de tekniske og driftsmessige spesifikasjonene for et system for behandling av en brukers anmodning om utveksling av dokumentasjon og om overføring av slik dokumentasjon samt for å fastsette de nødvendige reglene for å sikre overføringens integritet og fortrolighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽⁴⁾.
- 52) For å sikre at det tekniske systemet gir et høyt sikkerhetsnivå ved anvendelse over landegrensene av engangsprinsippet, bør Kommisjonen når den vedtar gjennomføringsrettsakter der det fastsettes spesifikasjoner for et slikt teknisk system, ta behørig hensyn til standardene og de tekniske spesifikasjonene som er utarbeidet av europeiske og internasjonale standardiseringsorganisasjoner og -organer, særlig Den europeiske standardiseringsorganisasjon (CEN), Det europeiske standardiseringsinstitutt for telekommunikasjon (ETSI), Den internasjonale standardiseringsorganisasjon (ISO) og Den internasjonale teleunion (ITU), samt sikkerhetsstandardene nevnt i artikkel 32 i forordning (EU) 2016/679 og artikkel 22 i forordning (EU) 2018/1725.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1316/2013 av 11. desember 2013 om etablering av Ordningen for et sammenkøplet Europa, om endring av forordning (EU) nr. 913/2010 og om oppheving av forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 av 20.12.2013, s. 129).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/1132 av 14. juni 2017 om visse aspekter av selskapsrett (EUT L 169 av 30.6.2017, s. 46).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/848 av 20. mai 2015 om insolvensbehandling (EUT L 141 av 5.6.2015, s. 19).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

- 53) Dersom det er nødvendig for å sikre utvikling, tilgjengelighet, vedlikehold, overvåking, kontroll og sikkerhetsstyring av de delene av det tekniske systemet som Kommisjonen har ansvar for, bør Kommisjonen rådføre seg med EUs datatilsyn.
- 54) Vedkommende myndigheter og Kommisjonen bør sikre at opplysningene, prosedyrene og tjenestene som de har ansvar for, oppfyller kvalitetskriteriene. De nasjonale koordinatorene som utpekes i henhold til denne forordningen, og Kommisjonen bør regelmessige overvåke at kvalitets- og sikkerhetskriteriene oppfylles på henholdsvis nasjonalt plan og unionsplan, og ta hånd om eventuelle problemer som måtte oppstå. De nasjonale koordinatorene bør dessuten bistå Kommisjonen med å overvåke at det tekniske systemet fungerer som det skal, slik at dokumentasjon kan utveksles over landegrensene. Denne forordningen bør gi Kommisjonen en rekke midler for å håndtere en eventuell forringelse av kvaliteten på tjenestene som tilbys via portalen, alt etter hvor alvorlig forringelsen er, og hvor lenge den varer, ved behov ved å involvere portalkoordineringsgruppen. Dette bør ikke berøre Kommisjonens overordnede ansvar for å overvåke at denne forordningen overholdes.
- 55) Denne forordningen bør fastsette hovedfunksjonaliteten til de tekniske verktøyene som støtter portalens funksjon, særlig det felles brukergrensesnittet, lenkeregisteret og det felles søkeverktøyet for støttetjenestene. Det felles brukergrensesnittet bør sikre at brukerne lett kan finne opplysninger, prosedyrer og støtte- og problemløsningstjenester på nettstedet på nasjonalt plan og på unionsplan. Medlemsstatene og Kommisjonen bør ha som mål å legge ut lenker til én kilde til de opplysningene som kreves for portalen, for å unngå usikkerhet blant brukerne som følge av forskjellige eller helt eller delvis overlappende kilder til de samme opplysningene. Dette bør ikke utelukke muligheten til å legge ut lenker til de samme opplysningene fra lokale eller regionale vedkommende myndigheter for forskjellige geografiske områder. Det bør heller ikke hindre en viss overlapping av opplysninger når dette er uunngåelig eller ønskelig, for eksempel når visse av Unionens rettigheter, forpliktelser og regler gjentas eller beskrives på nasjonale nettsteder for å forbedre brukervennligheten. For å minimere menneskelig medvirkning ved oppdateringen av lenkene som skal brukes i det felles brukergrensesnittet, bør det, dersom det er teknisk mulig, opprettes en direkte forbindelse mellom de relevante tekniske systemene i medlemsstatene og lenkeregisteret. De felles IKT-støtteverktøyene kan bruke CPSV (Core Public Services Vocabulary) for å fremme driftskompatibiliteten med nasjonale tjenestekataloger og nasjonal semantikk. Medlemsstatene bør oppfordres til å bruke CPSV, men kan fritt beslutte å bruke nasjonale løsninger. Opplysningene i lenkeregisteret bør gjøres offentlig tilgjengelige i et åpent, vanlig brukt og maskinleselig format, for eksempel i form av programgrensesnitt (API-er), for å gjøre det mulig å gjenbruke dem.
- 56) Søkefunksjonen i det felles brukergrensesnittet bør føre brukerne til de opplysningene de har behov for, enten de finnes på Unionens eller nasjonale nettsider. Som en alternativ måte å lede brukerne til nyttige opplysninger på vil funksjonen være nyttig for å opprette lenker mellom eksisterende og supplerende nettsteder eller -sider, som strømlinjeformes og grupperes så mye som mulig, og lenker mellom nettsider eller -steder på unionsplan og nasjonalt plan som gir tilgang til nettbaserte tjenester og opplysninger.
- 57) Ved denne forordningen bør også kvalitetskravene som skal gjelde for det felles brukergrensesnittet, presiseres. Kommisjonen bør sikre at det felles brukergrensesnittet oppfyller disse kravene, og grensesnittet bør særlig gjøres og være tilgjengelig på nettet via forskjellige kanaler samt være enkelt å bruke.
- 58) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av de tekniske løsningene som portalen er basert på, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til, ved behov, å fastsette standardene som skal brukes, samt krav til driftskompatibilitet for å gjøre det enklere å finne opplysninger om regler og forpliktelser og om prosedyrer og støtte- og problemløsningstjenester som medlemsstatene og Kommisjonen har ansvar for. Nevnte myndighet bør utøves i samsvar med forordning (EU) nr. 182/2011.
- 59) Denne forordningen bør også inneholde en tydelig fordeling mellom Kommisjonen og medlemsstatene av ansvaret for utvikling, tilgjengelighet og vedlikehold av samt sikkerhet for IKT-applikasjonene som portalen er basert på. Som en del av vedlikeholdsoppgavene bør Kommisjonen og medlemsstatene regelmessig overvåke at disse IKT-applikasjonene fungerer som de skal.

- 60) For fullt ut å utvikle potensialet i de forskjellige opplysningsområdene og prosedyrene og støtte- og problemløsningstjenestene som bør inngå i portalen, må målgruppenes kjennskap til at de finnes, og hvordan de fungerer, forbedres betydelig. Det faktum at de innlemmes i portalen, bør gjøre det mye enklere for brukerne å finne de opplysningene, prosedyrene og støtte- og problemløsningstjenestene de trenger, også når de ikke på forhånd er kjent med dem. I tillegg er det behov for koordinerte markedsføringsaktiviteter for å sikre at borgere og foretak i hele Unionen får kjennskap til at portalen finnes, og tjenestene den tilbyr. Slike markedsføringsaktiviteter bør omfatte søkemotoroptimalisering og andre opplysningsaktiviteter på nettet, ettersom de er de mest kostnadseffektive og har potensial til å nå ut til en størst mulig målgruppe. For at disse markedsføringsaktivitetene skal bli så effektive som mulig, bør de koordineres innenfor rammen av portalkoordineringsgruppen, og medlemsstatene bør tilpasse sitt markedsføringsarbeid slik at det er en felles referanse til portalen i alle relevante sammenhenger, med mulighet for felles markedsføring av portalen og nasjonale initiativer.
- 61) Alle Unionens institusjoner, organer og byråer bør oppmuntres til å promotere portalen ved legge til portalens logo og lenker til den på alle relevante nettsider som de har ansvar for.
- 62) Navnet som skal brukes på portalen og for å gjøre den kjent for offentligheten, bør være «Your Europe». Det felles brukergrensesnittet bør være synlig og enkelt å finne, særlig på relevante EU-nettsider og nasjonale nettsider. Portalens logo bør være synlig på relevante EU-nettsteder og nasjonale nettsteder.
- 63) For å samle inn tilstrekkelige opplysninger for å måle og forbedre portalens ytelse bør det ved denne forordningen kreves at vedkommende myndigheter og Kommisjonen samler inn og analyserer dataene knyttet til bruken av de forskjellige opplysningsområdene, prosedyrene og tjenestene som tilbys gjennom portalen. Innsamlingen av brukerstatistikk, for eksempel data om antall besøk på bestemte nettsider, antall brukere i en medlemsstat i forhold til antall brukere fra andre medlemsstater, hvilke søkeord som brukes, de mest besøkte nettsidene, nettsider det henvises fra, eller antall anmodninger om hjelp og hvor de kommer fra, og hva de handler om, bør forbedre portalens funksjon ved å bidra til å identifisere målgruppen, utvikle markedsføringsaktiviteter og forbedre kvaliteten på tjenestene som tilbys. Ved innsamling av slike data bør det tas hensyn til Kommisjonens årlige sammenlignende analyse av e-forvaltninger for å unngå overlapping.
- 64) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av denne forordningen bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette ensartede regler for metoden for innsamling og utveksling av brukerstatistikk. Nevnte myndighet bør utøves i samsvar med forordning (EU) nr. 182/2011.
- 65) Kvaliteten på portalen avhenger av kvaliteten på Unionens tjenester og nasjonale tjenester som tilbys gjennom den. Kvaliteten på opplysningene, prosedyrene og støtte- og problemløsningstjenestene som er tilgjengelige gjennom portalen, bør derfor også overvåkes regelmessig ved hjelp av et verktøy for tilbakemelding fra brukerne, der de oppfordres til å vurdere og gi tilbakemelding om omfanget av og kvaliteten på opplysningene, prosedyren eller støtte- og problemløsningstjenesten de har brukt. Disse tilbakemeldingene bør samles inn i et felles verktøy som Kommisjonen, vedkommende myndigheter og de nasjonale koordinatorene bør ha tilgang til. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av denne forordningen med hensyn til tilbakemeldingsverktøyenes felles funksjonalitet og de detaljerte ordningene for innsamling og utveksling av tilbakemeldinger fra brukerne bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Nevnte myndighet bør utøves i samsvar med forordning (EU) nr. 182/2011. Kommisjonen bør offentliggjøre anonymiserte sammendrag på nettet av de problemene som framgår av opplysningene, den viktigste brukerstatistikken og de viktigste brukertilbakemeldingene som er samlet inn i samsvar med denne forordningen.
- 66) Portalen bør også inneholde et tilbakemeldingsverktøy som gjør det mulig for brukerne frivillig og anonymt å melde om eventuelle problemer og vanskeligheter som de har hatt i forbindelse med utøvelsen av sine rettigheter i det indre marked. Dette verktøyet bør bare anses som et supplement til klagebehandlingsordningene, ettersom det ikke kan gi et personlig svar til brukerne. Mottatte synspunkter bør kombineres med aggregerte opplysninger fra støtte- og problemløsningstjenester om de sakene de har behandlet, for å utarbeide en oversikt over det indre marked ut fra hvordan brukerne oppfatter det, og for å identifisere problemområder med tanke på eventuelle framtidige tiltak for å forbedre det indre markeds virkemåte. Denne oversikten bør være koplet til eksisterende rapporteringsverktøy, for eksempel resultatavtalen for det indre marked.

- 67) Denne forordningen bør ikke berøre medlemsstatenes rett til å bestemme hvem som skal inneha rollen som nasjonal koordinator. Medlemsstatene bør kunne tilpasse sine nasjonale koordinators funksjon og ansvarsområder for portalen til sine interne administrative strukturer. Medlemsstatene bør kunne utpeke ytterligere nasjonale koordinatore til å utføre oppgavene i henhold til denne forordningen, alene eller sammen med andre, med ansvar for en avdeling i forvaltningen eller en geografisk region eller i samsvar med andre kriterier. Medlemsstatene bør underrette Kommissjonen om identiteten til den nasjonale koordinatoren som de har utpekt til å ha kontakt med Kommissjonen.
- 68) Det bør nedsettes en portalkoordineringsgruppe bestående av de nasjonale koordinatorene og som ledes av Kommissjonen, for å lette anvendelsen av denne forordningen, særlig ved utveksling av beste praksis og samarbeid for å presentere opplysningene på en mer enhetlig måte i henhold til denne forordningen. Portalkoordineringsgruppen bør i sitt arbeid ta hensyn til målene fastsatt i det årlige arbeidsprogrammet, som Kommissjonen bør framlegge for den med henblikk på drøfting. Det årlige arbeidsprogrammet bør utformes som retningslinjer eller anbefalinger som ikke er bindende for medlemsstatene. Kommissjonen kan på anmodning fra Europaparlamentet beslutte å oppfordre det til å sende sakkyndige for å delta på møter i portalkoordineringsgruppen.
- 69) Ved denne forordningen bør det presiseres hvilke deler av portalen som skal finansieres over Unionens budsjett, og hvilke deler som skal være medlemsstatenes ansvar. Kommissjonen bør bistå medlemsstatene med å identifisere gjenbrukbare IKT-byggesteiner og finansiering som er tilgjengelig gjennom forskjellige fond og programmer på unionsplan, og som kan bidra til å dekke kostnadene for den IKT-tilpasningen og -utviklingen som er nødvendig på nasjonalt plan for å oppfylle kravene i denne forordningen. Budsjettet som kreves for å gjennomføre denne forordningen, bør være forenlig med den gjeldende flerårige finansielle rammen.
- 70) Medlemsstatene oppfordres til å koordinere, utveksle og samarbeide mer med hverandre for å øke sin strategiske og driftsmessige kapasitet samt forsknings- og utviklingskapasitet på området cybersikkerhet, særlig gjennom gjennomføringen av nett- og informasjonssikkerheten som nevnt i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/1148⁽¹⁾, for å styrke sikkerheten og robustheten i sin offentlige forvaltning og sine offentlige tjenester. Medlemsstatene oppfordres til å øke sikkerheten i forbindelse med transaksjoner og sikre et tilstrekkelig nivå av tillit til elektroniske midler ved å bruke eIDAS-rammen som ble fastsatt ved forordning (EU) nr. 910/2014, og særlig tilstrekkelige sikringsnivåer. Medlemsstatene kan treffe tiltak i samsvar med unionsretten for å sikre cybersikkerheten og hindre identitetsbedrageri eller andre former for bedrageri.
- 71) Dersom anvendelsen av denne forordningen medfører behandling av personopplysninger, bør behandlingen skje i samsvar med unionsretten om vern av personopplysninger, særlig forordning (EU) 2016/679 og forordning (EU) 2018/1725. Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680⁽²⁾ bør også få anvendelse i forbindelse med denne forordningen. I samsvar med forordning (EU) 2016/679 kan medlemsstatene opprettholde eller innføre ytterligere vilkår, herunder begrensninger, for behandling av helseopplysninger, og de kan også fastsette mer spesifikke regler for behandling av arbeidstakers personopplysninger i forbindelse med ansettelsesforhold.
- 72) Denne forordningen bør fremme og lette strømlinjeformingen av styringsordningene for tjenestene som omfattes av portalen. Med henblikk på dette bør Kommissjonen i nært samarbeid med medlemsstatene gjennomgå de eksisterende styringsordningene og ved behov tilpasse dem for å unngå overlapping og ineffektivitet.
- 73) Målet for denne forordningen er å sikre at brukere som opererer i andre medlemsstater, har nettbasert tilgang til utførlige, pålitelige, tilgjengelige og forståelige opplysninger på unionsplan og nasjonalt plan om rettigheter, regler og forpliktelser, til nettbaserte prosedyrer som kan gjennomføres fullt ut på tvers av landegrensene, og til støtte- og problemløsningstjenester. Ettersom dette målet ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av forordningens omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

(1) Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/1148 av 6. juli 2016 om tiltak for å sikre et høyt felles nivå for sikkerhet i nettverks- og informasjonssystemer i hele Unionen (EUT L 194 av 19.7.2016, s. 1).

(2) Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med vedkommende myndigheters behandling av personopplysninger med henblikk på å forebygge, etterforske, avsløre eller straffeforfølge straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner, om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av Rådets rammebeslutning 2008/977/JIS (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 89).

- 74) For at medlemsstatene og Kommisjonen skal kunne utvikle og innføre de verktøyene som kreves for å gjennomføre denne forordningen, bør visse av forordningens bestemmelser få anvendelse to år etter at den har trådt i kraft. Kommunale myndigheter bør gis en periode på fire år, regnet fra ikrafttreddelsen av denne forordningen, til å gjennomføre kravet om å framlegge opplysninger om reglene, prosedyrene og støtte- og problemløsningstjenestene som de har ansvar for. Bestemmelsene i denne forordningen om prosedyrene som skal tilbys fullt ut på nettet, tilgangen over landegrensene til nettbaserte prosedyrer og det tekniske systemet for automatisk utveksling over landegrensene av dokumentasjon i samsvar med engangsprinsippet bør gjennomføres senest fem år etter at denne forordningen har trådt i kraft.
- 75) Denne forordningen er forenlig med de grunnleggende rettighetene og de prinsippene som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, og bør gjennomføres i samsvar med disse rettighetene og prinsippene.
- 76) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001⁽¹⁾ og avga uttalelse 1. august 2017⁽²⁾.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

1. Ved denne forordningen fastsettes det regler for
 - a) opprettelse og drift av en felles digital portal for å gi borgere og foretak enkel tilgang til opplysninger av høy kvalitet, til effektive prosedyrer og til effektive støtte- og problemløsningstjenester med hensyn til Unionens regler og nasjonale regler som gjelder for borgere og foretak som utøver eller har til hensikt å utøve sine rettigheter i henhold til unionsretten i det indre marked, i samsvar med artikkel 26 nr. 2 i TEUV,
 - b) grensekryssende brukeres bruk av prosedyrer og gjennomføringen av engangsprinsippet i forbindelse med prosedyrene angitt i vedlegg II til denne forordningen og prosedyrene fastsatt i direktiv 2005/36/EF, 2006/123/EF, 2014/24/EU og 2014/25/EU,
 - c) rapportering av hindringer i det indre marked basert på innsamling av tilbakemeldinger fra brukere og brukerstatistikk fra tjenestene som omfattes av portalen.
2. Dersom denne forordningen strider mot en bestemmelse i en annen unionsrettsakt som gjelder spesifikke aspekter av anvendelsesområdet som omfattes av denne forordningen, har bestemmelsen i den andre unionsrettsakten forrang.
3. Denne forordningen berører verken innholdet i eller rettighetene som gis via en prosedyre fastsatt på unionsplan eller på nasjonalt plan, på noen av områdene som omfattes av denne forordningen. Videre berører denne forordningen ikke tiltak truffet i samsvar med unionsretten for å sikre cybersikkerheten og forebygge bedrageri.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 340 av 11.10.2017, s. 6.

Artikkel 2

Opprettelse av den felles digitale portalen

1. Kommisjonen og medlemsstatene skal opprette en felles digital portal (heretter kalt «portalen») i samsvar med denne forordningen. Portalen skal bestå av et felles brukergrensesnitt som skal forvaltes av Kommisjonen (heretter kalt «det felles brukergrensesnittet»), og som skal integreres i portalen Your Europe og gi tilgang til relevante EU-nettsider og nasjonale nettsider.
2. Portalen skal gi tilgang til
 - a) opplysninger om rettigheter, forpliktelser og regler fastsatt i unionsretten og i nasjonal rett som gjelder for brukere som utøver eller har til hensikt å utøve sine rettigheter i henhold til unionsretten i det indre marked, som angitt i vedlegg I,
 - b) opplysninger om nettbaserte og ikke-nettbaserte prosedyrer og lenker til nettbaserte prosedyrer, herunder prosedyrer som omfattes av vedlegg II, som er opprettet på unionsplan eller på nasjonalt plan for å gi brukerne mulighet til å utøve rettighetene og oppfylle forpliktelsene og reglene i det indre marked, på områdene angitt i vedlegg I,
 - c) opplysninger om og lenker til støtte- og problemløsningstjenestene som er angitt i vedlegg III eller nevnt i artikkel 7, og som borgere og foretak kan henvende seg til dersom de har spørsmål om eller problemer knyttet til rettighetene, forpliktelsene, reglene eller prosedyrene nevnt i bokstav a) og b) i dette nummeret.
3. Det felles brukergrensesnittet skal være tilgjengelig på alle Unionens offisielle språk.

Artikkel 3

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «bruker» enten en unionsborger, en fysisk person bosatt i en medlemsstat eller en juridisk person som har sitt forretningskontor i en medlemsstat, og som via portalen har tilgang til opplysningene, prosedyrene eller støtte- eller problemløsningstjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 2,
- 2) «grensekryssende bruker» en bruker i en situasjon som ikke er begrenset til én medlemsstat,
- 3) «prosedyre» en sekvens av handlinger som brukerne må gjennomføre for å oppfylle kravene, eller for å oppnå en avgjørelse fra en vedkommende myndighet med henblikk på å kunne utøve sine rettigheter som nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav a),
- 4) «vedkommende myndighet» en myndighet eller et organ i en medlemsstat som er etablert på nasjonalt, regionalt eller lokalt plan, og som har spesifikke ansvarsområder når det gjelder opplysningene, prosedyrene og støtte- og problemløsningstjenestene som omfattes av denne forordningen,
- 5) «dokumentasjon» ethvert dokument eller data, herunder tekst eller lyd, visuelle eller audiovisuelle opptak, uansett hvilket medium som er brukt, som en vedkommende myndighet krever for å bevise fakta eller samsvar med de prosedyremessige kravene nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav b).

KAPITTEL II

TJENESTER I PORTALEN

Artikkel 4

Tilgang til opplysninger

1. Medlemsstatene skal sikre at brukerne har enkel nettbasert tilgang til det følgende på medlemsstatenes nasjonale nettsider:
 - a) Opplysninger om rettighetene, forpliktelsene og reglene nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav a) som følger av nasjonal rett.

- b) Opplysninger om prosedyrene nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav b) som er fastsatt på nasjonalt plan.
 - c) Opplysninger om støtte- og problemløsningstjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav c) som er tilgjengelige på nasjonalt plan.
2. Kommisjonen skal sikre at portalen Your Europe gir brukerne enkel nettbasert tilgang til følgende:
- a) Opplysninger om rettighetene, pliktene og reglene nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav a) som følger av unionsretten.
 - b) Opplysninger om prosedyrene nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav b) som er fastsatt på unionsplan.
 - c) Opplysninger om støtte- og problemløsningstjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav c) som er tilgjengelige på unionsplan.

Artikkel 5

Tilgang til opplysninger som ikke er angitt i vedlegg I

1. Medlemsstatene og Kommisjonen kan legge ut lenker til opplysninger som ikke er oppført i vedlegg I, og som tilbys av vedkommende myndigheter, Kommisjonen eller Unionens organer, kontorer og byråer, forutsatt at disse opplysningene omfattes av portalens virkeområde som definert i artikkel 1 nr. 1 bokstav a) og oppfyller kvalitetskravene fastsatt i artikkel 9.
2. Lenkene til opplysningene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen skal legges ut i samsvar med artikkel 19 nr. 2 og 3.
3. Før lenkene aktiveres, skal Kommisjonen kontrollere at vilkårene fastsatt i nr. 1 er oppfylt, og rådføre seg med portalkoordineringsgruppen.

Artikkel 6

Prosedyrer som skal tilbys fullt ut på nettet

1. Hver medlemsstat skal sikre at brukere kan få tilgang til og gjennomføre alle prosedyrene angitt i vedlegg II fullt ut nettet, forutsatt at den relevante prosedyren er innført i den aktuelle medlemsstaten.
2. Prosedyrene nevnt i nr. 1 skal anses for å være fullt ut tilgjengelige på nettet når
 - a) identifisering av brukere, inngivelse av opplysninger og dokumentasjon, signering og endelig innsending kan utføres elektronisk på avstand via en tjenestekanal som gjør det mulig for brukerne å oppfylle de prosedyrerelaterte kravene på en brukervennlig og strukturert måte,
 - b) brukerne får en automatisk kvittering på mottak, med mindre resultatet av prosedyren gis med det samme,
 - c) resultatet av prosedyren gis elektronisk eller, dersom det er nødvendig for å overholde gjeldende unionsrett eller nasjonal rett, fysisk, og
 - d) brukerne får en elektronisk melding om at prosedyren er fullført.
3. Dersom målet som skal oppnås, i unntakstilfeller begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn til den offentlig sikkerhet, folkehelsen eller bekjempelse av bedrageri, ikke kan oppnås fullt ut på nettet, kan medlemsstatene kreve at brukeren møter opp fysisk hos vedkommende myndighet som et trinn i prosedyren. I slike unntakstilfeller skal medlemsstatene begrense dette fysiske oppmøtet til det som er strengt nødvendig og objektivt begrunnet, og sikre at andre trinn i prosedyren kan gjennomføres fullt ut på nettet. Medlemsstatene skal også sikre at kravene om fysisk oppmøte ikke fører til forskjellsbehandling av grensekryssende brukere.

4. Medlemsstatene skal gjennom en felles database som er tilgjengelig for Kommisjonen og de andre medlemsstatene, underrette og forklare grunnene til at og under hvilke omstendigheter fysisk oppmøte kan være påkrevd for prosedyretrinnene nevnt i nr. 3, og grunnene til at og under hvilke omstendigheter fysisk levering er nødvendig, som nevnt i nr. 2 bokstav c).

5. Denne artikkelen skal ikke hindre medlemsstatene i å gi brukerne ytterligere mulighet til å få tilgang til og gjennomføre prosedyrene nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav b) på andre måter enn på nettet, eller i å kontakte brukerne direkte.

Artikkel 7

Tilgang til støtte- og problemløsningstjenester

1. Medlemsstatene og Kommisjonen skal sikre at brukerne, herunder grensekryssende brukere, har enkel nettbasert tilgang via forskjellige kanaler til støtte- og problemløsningstjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav c).

2. De nasjonale koordinatorene nevnt i artikkel 28 og Kommisjonen kan i samsvar med artikkel 19 nr. 2 og 3 legge ut lenker til andre støtte- og problemløsningstjenester som tilbys av vedkommende myndigheter, Kommisjonen eller Unionens organer, kontorer og byråer, enn de som er oppført i vedlegg III, forutsatt at disse tjenestene oppfyller kvalitetskravene fastsatt i artikkel 11 og 16.

3. Dersom det er nødvendig for å oppfylle brukernes behov, kan den nasjonale koordinatoren foreslå for Kommisjonen at det legges ut lenker til støtte- eller problemløsningstjenester som tilbys av private eller halvprivate enheter, i portalen, såfremt disse tjenestene oppfyller følgende vilkår:

a) De tilbyr opplysninger eller støtte på de områdene og for de formålene som omfattes av denne forordningen, og kompletterer tjenestene som allerede finnes i portalen.

b) De tilbyr vederlagsfritt eller til en pris som er overkommelig for svært små bedrifter, ideelle organisasjoner og borgere.

c) De oppfyller kravene fastsatt i artikkel 8, 11 og 16.

4. Dersom den nasjonale koordinatoren har foreslått å ta med en lenke i samsvar med nr. 3 i denne artikkelen og legger ut en slik lenke i samsvar med artikkel 19 nr. 3, skal Kommisjonen vurdere om vilkårene i nr. 3 i denne artikkelen oppfylles av tjenesten som skal tas med via lenken, og, dersom det er tilfellet, aktivere lenken.

Dersom Kommisjonen anser at tjenesten som skal tas med, ikke oppfyller vilkårene i nr. 3, skal den underrette den nasjonale koordinatoren om årsakene til at lenken ikke aktiveres.

Artikkel 8

Kvalitetskrav knyttet til nettilgjengelighet

Kommisjonen skal gjøre de av sine nettsteder og nettsider som gir tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 2 og til støtte- og problemløsningstjenestene nevnt i artikkel 7, mer tilgjengelige ved å gjøre dem oppfattbare, betjenbare, forståelige og robuste.

KAPITTEL III

KVALITETSKRAV

AVSNITT 1

Kvalitetskrav knyttet til opplysninger om rettigheter, forpliktelser og regler, om prosedyrer og om støtte- og problemløsningstjenester*Artikkel 9***Kvaliteten på opplysninger om rettigheter, forpliktelser og regler**

1. Dersom medlemsstatene og Kommisjonen i samsvar med artikkel 4 har ansvar for å sikre tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav a), skal de sikre at disse opplysningene oppfyller følgende krav:
 - a) De er brukervennlige, slik at brukerne enkelt kan finne og forstå opplysningene og enkelt identifisere hvilke deler av opplysningene som er relevante for deres spesifikke situasjon.
 - b) De er korrekte og tilstrekkelig utførlige til å dekke opplysninger som brukerne trenger for å kunne utøve sine rettigheter i fullt samsvar med gjeldende regler og forpliktelser.
 - c) De inneholder henvisninger, lenker til rettsakter, tekniske spesifikasjoner og retningslinjer, dersom det er relevant.
 - d) De inneholder navnet på vedkommende myndighet eller enhet som er ansvarlig for opplysningenes innhold.
 - e) De inneholder kontaktopplysninger til eventuelle relevante støtte- eller problemløsningstjenester, for eksempel et telefonnummer, en e-postadresse, et nettbasert spørreskjema eller et annet vanlig brukt elektronisk kommunikasjonsmiddel som er best egnet for den typen tjeneste som tilbys, og for målgruppen for tjenesten.
 - f) De inneholder datoen for den siste oppdateringen av opplysningene eller, dersom opplysningene ikke er blitt oppdatert, datoen for offentliggjøring av opplysningene.
 - g) De er velstrukturerte og presenteres på en måte som gjør at brukerne raskt kan finne de opplysningene de trenger.
 - h) De holdes oppdaterte.
 - i) De er skrevet på et klart og tydelig språk som er tilpasset målbrukernes behov.
2. Medlemsstatene skal gjøre opplysningene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen tilgjengelige på et av Unionens offisielle språk som i all hovedsak forstås av et størst mulig antall grensekryssende brukere i samsvar med artikkel 12.

*Artikkel 10***Kvaliteten på opplysninger om prosedyrer**

1. Med henblikk på å oppfylle kravene i artikkel 4 skal medlemsstatene og Kommisjonen sikre at brukerne, før de må identifisere seg før prosedyren innledes, har tilgang til en tilstrekkelig utførlig, tydelig og brukervennlig forklaring på følgende elementer, dersom det er relevant, i prosedyrene nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav b):
 - a) De relevante trinnene i prosedyren som brukeren skal følge, herunder eventuelle unntak i henhold til artikkel 6 nr. 3 fra medlemsstatenes plikt til å tilby prosedyren som en fullt ut nettbasert prosedyre.
 - b) Navnet på vedkommende myndighet med ansvar for prosedyren, herunder myndighetens kontaktopplysninger.
 - c) De godkjente metodene for autentisering, identifisering og signering i forbindelse med prosedyren.

- d) Typen av og formatet på dokumentasjonen som skal inngis.
 - e) De formene for klageadgang som generelt er tilgjengelige dersom det oppstår tvister med vedkommende myndigheter.
 - f) Gjeldende gebyrer og nettbaserte betalingsmåter.
 - g) Eventuelle frister som skal overholdes av brukeren eller vedkommende myndighet, og, dersom ingen frister er fastsatt, den gjennomsnittlige, anslåtte eller veiledende tiden som vedkommende myndighet trenger for å fullføre prosedyren.
 - h) Eventuelle regler i forbindelse med manglende svar fra vedkommende myndighet, og rettsvirkningene av dette for brukerne, herunder ordninger for stilltiende godkjenning eller administrativ stilltiende godkjenning.
 - i) Eventuelle andre språk som prosedyren kan gjennomføres på.
2. Dersom det ikke foreligger ordninger for stilltiende godkjenning, administrativ stilltiende godkjenning eller lignende, skal vedkommende myndigheter, når det er relevant, underrette brukerne om eventuelle forsinkelser og eventuelle forlengede frister eller eventuelle konsekvenser av dette.
 3. Dersom forklaringen nevnt i nr. 1 allerede er gjort tilgjengelig for ikke-grensekryssende brukere, kan den brukes eller brukes om igjen med henblikk på denne forordningen, forutsatt at den, dersom det er relevant, også dekker grensekryssende brukeres situasjon.
 4. Medlemsstatene skal gjøre forklaringen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen tilgjengelig på et av Unionens offisielle språk som i all hovedsak forstås av et størst mulig antall grensekryssende brukere, i samsvar med artikkel 12.

Artikkel 11

Kvaliteten på opplysninger om støtte- og problemløsningstjenester

1. Med henblikk på overholdelse av artikkel 4 skal medlemsstatene og Kommisjonen sikre at brukerne, før de inngir en anmodning om en tjeneste som nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav c), har tilgang til en tydelig og brukervennlig forklaring på følgende elementer:
 - a) Den tilbudte tjenestens type, formål og forventede resultater.
 - b) Kontaktopplysningene til enhetene med ansvar for tjenesten, for eksempel et telefonnummer, en e-postadresse, et nettbasert spørreskjema eller et annet vanlig brukt elektronisk kommunikasjonsmiddel som er best egnet for den typen tjeneste som tilbys, og for målgruppen for tjenesten.
 - c) Gjeldende gebyrer og nettbaserte betalingsmåter, dersom det er relevant.
 - d) Eventuelle gjeldende frister som skal overholdes, og, dersom det ikke finnes frister, den gjennomsnittlige eller anslåtte tiden det tar å levere tjenesten.
 - e) Eventuelle andre språk som anmodningen kan inngis på, og som kan brukes i den etterfølgende kontakten.
2. Medlemsstatene skal gjøre forklaringen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen tilgjengelig på et av Unionens offisielle språk som i all hovedsak forstås av et størst mulig antall grensekryssende brukere, i samsvar med artikkel 12.

Artikkel 12

Oversettelse av opplysninger

1. Dersom en medlemsstat ikke gjør opplysningene, forklaringene og instruksjonene angitt i artikkel 9, 10 og 11 og i artikkel 13 nr. 2 bokstav a) tilgjengelige på et av Unionens offisielle språk som i all hovedsak forstås av et størst mulig antall grensekryssende brukere, skal medlemsstaten be Kommisjonen om å stille til rådighet oversettelser til det aktuelle språket innenfor rammen for det tilgjengelige EU-budsjettet som nevnt i artikkel 32 nr. 1 bokstav c).
2. Medlemsstatene skal sikre at tekstene som inngis for oversetting i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, minst omfatter de grunnleggende opplysningene på alle områdene som er oppført i vedlegg I, og at de, dersom det foreligger tilstrekkelige EU-budsjettmidler, omfatter eventuelle ytterligere opplysninger, forklaringer og instruksjoner som angitt i artikkel 9, 10 og 11 og i artikkel 13 nr. 2 bokstav a), idet det tas hensyn til de grensekryssende brukernes viktigste behov. Medlemsstatene skal legge lenkene til slike oversatte opplysninger inn i lenkeregisteret nevnt i artikkel 19.

3. Språket nevnt i nr. 1 skal være det av Unionens offisielle språk som læres som fremmedspråk av flest brukere i hele Unionen. Dersom opplysningene, forklaringene eller instruksjonene som skal oversettes, forventes å ha størst interesse for grensekryssende brukere med opprinnelse i en annen medlemsstat, kan språket nevnt i nr. 1 som unntak være det av Unionens offisielle språk som brukes som førstespråk av disse grensekryssende brukerne.

4. Dersom en medlemsstat anmoder om en oversettelse til et av Unionens offisielle språk som ikke er det språket som læres som fremmedspråk av flest brukere i Unionen, skal anmodningen begrunnes. Dersom Kommisjonen anser at vilkårene nevnt i nr. 3 for valg av et slikt annet språk ikke er oppfylt, kan den avvise anmodningen og skal underrette medlemsstatene om årsakene til dette.

AVSNITT 2

Krav knyttet til nettbaserte prosedyrer

Artikkel 13

Tilgang over landegrensene til nettbaserte prosedyrer

1. Medlemsstatene skal sikre at dersom en prosedyre nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav b) som er opprettet på nasjonalt plan, kan brukes og gjennomføres på nettet av ikke-grensekryssende brukere, skal den også kunne brukes og gjennomføres på nettet av grensekryssende brukere på en ikke-diskriminerende måte ved hjelp av samme eller en alternativ teknisk løsning.
2. Når det gjelder prosedyrene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, skal medlemsstatene sikre at minst følgende krav er oppfylt:
 - a) Brukerne kan få tilgang til instruksjoner om gjennomføring av prosedyren på et av Unionens offisielle språk som i all hovedsak forstås av et størst mulig antall grensekryssende brukere, i samsvar med artikkel 12.
 - b) Grensekryssende brukere har mulighet til å sende inn de nødvendige opplysningene, herunder dersom disse opplysningenes struktur er forskjellig fra lignende opplysninger i den aktuelle medlemsstaten.
 - c) Grensekryssende brukere har mulighet til å identifisere og autentisere seg og underskrive dokumenter elektronisk eller benytte elektroniske segl på dokumenter i samsvar med forordning (EU) nr. 910/2014 i alle tilfeller der dette også er mulig for ikke-grensekryssende brukere.
 - d) Grensekryssende brukere har mulighet til å framlegge dokumentasjon på at gjeldende krav er oppfylt, og motta resultatet av prosedyrene elektronisk i alle tilfeller der dette også er mulig for ikke-grensekryssende brukere.
 - e) Dersom det kreves betaling for å gjennomføre en prosedyre, har brukerne mulighet til å betale eventuelle gebyrer på nettet via allment tilgjengelige tverrnasjonale betalingstjenester uten forskjellsbehandling basert på hvor betalingstjenesteyteren er etablert, hvor betalingsinstrumentet er utstedt, eller hvor betalingskontoen befinner seg i Unionen.
3. Dersom prosedyren ikke krever elektronisk identifikasjon eller autentisering, som nevnt i nr. 2 bokstav c), og dersom vedkommende myndigheter i henhold til gjeldende nasjonal rett eller forvaltningspraksis har rett til å godta digitaliserte kopier av ikke-elektroniske identitetsbevis, for eksempel identitetskort eller pass, fra ikke-grensekryssende brukere, skal disse myndighetene også godta slike digitaliserte kopier fra grensekryssende brukere.

Artikkel 14

Teknisk system for automatisk utveksling av dokumentasjon over landegrensene og anvendelse av engangsprinsippet

1. Med henblikk på utveksling av dokumentasjon i forbindelse med de nettbaserte prosedyrene oppført i vedlegg II til denne forordningen og prosedyrene fastsatt i direktiv 2005/36/EF, 2006/123/EF, 2014/24/EU og 2014/25/EU skal Kommisjonen i samarbeid med medlemsstatene opprette et teknisk system for automatisk utveksling av dokumentasjon mellom vedkommende myndigheter i forskjellige medlemsstater (heretter kalt «det tekniske systemet»).
2. Dersom vedkommende myndigheter i sin egen medlemsstat på lovlig vis og i et elektronisk format som gjør automatisk utveksling mulig, utsteder dokumentasjon som er relevant for de nettbaserte prosedyrene nevnt i nr. 1, skal de også gjøre slik dokumentasjon tilgjengelig for vedkommende myndigheter i andre medlemsstater som ber om det, i et elektronisk format som gjør automatisk utveksling mulig.

3. Det tekniske systemet skal særlig
 - a) gjøre det mulig å behandle anmodninger om dokumentasjon på uttrykkelig anmodning fra brukeren,
 - b) gjøre det mulig å behandle anmodninger om dokumentasjon som skal utveksles, eller som det ønskes tilgang til,
 - c) gjøre det mulig å overføre dokumentasjon mellom vedkommende myndigheter,
 - d) gjøre det mulig for anmodende vedkommende myndighet å behandle dokumentasjonen,
 - e) sikre dokumentasjonens fortrolighet og integritet,
 - f) gjøre det mulig for brukeren å forhåndsvisse dokumentasjonen som skal brukes av anmodende vedkommende myndighet, og å velge om utvekslingen av dokumentasjonen skal fortsette eller ikke,
 - g) sikre et egnet nivå av driftskompatibilitet med andre relevante systemer,
 - h) sikre et høyt sikkerhetsnivå for overføring og behandling av dokumentasjon,
 - i) ikke behandle dokumentasjon ut over hva som teknisk sett er nødvendig for å utveksle dokumentasjon, og da bare i det tidsrommet som er nødvendig for dette formålet.
4. Bruken av det tekniske systemet skal ikke være obligatorisk for brukere og skal bare tillates på uttrykkelige anmodning fra dem, med mindre annet er fastsatt i unionsretten eller nasjonal rett. Brukerne skal tillates å framlegge dokumentasjon på andre måter enn via det tekniske systemet og direkte til anmodende vedkommende myndighet.
5. Muligheten til å forhåndsvisse dokumentasjonen, som nevnt i nr. 3 bokstav f) i denne artikkelen, er ikke påkrevd for prosedyrer der automatisk utveksling av data over landegrensene uten slik forhåndsvisning er tillatt i henhold til gjeldende unionsrett eller nasjonal rett. Denne muligheten til å forhåndsvisse dokumentasjon skal ikke berøre forpliktelsen til å framlegge opplysninger i henhold til artikkel 13 og 14 i forordning (EU) 2016/679.
6. Medlemsstaten skal integrere det fullt ut operasjonelle tekniske systemet som en del av prosedyren nevnt i nr. 1.
7. Vedkommende myndigheter med ansvar for de nettbaserte prosedyrene nevnt i nr. 1 skal på en uttrykkelig, frivillig gitt, spesifikk, informert og utvetydig anmodning fra den berørte brukeren via det tekniske systemet anmode om dokumentasjon direkte fra vedkommende myndigheter som utsteder dokumentasjon i andre medlemsstater. De utstedende vedkommende myndighetene nevnt i nr. 2 skal i samsvar med nr. 3 bokstav e) gjøre slik dokumentasjon tilgjengelig via det samme systemet.
8. Dokumentasjonen som gjøres tilgjengelig for anmodende vedkommende myndighet, skal begrenses til det som det anmodes om, og skal brukes av nevnte myndighet bare med henblikk på den prosedyren som dokumentasjonen ble utvekslet for. Dokumentasjonen som utveksles via det tekniske systemet, skal, med hensyn til anmodende vedkommende myndighet, anses for å være autentisk.
9. Senest 12. juni 2021 skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette de nødvendige tekniske og driftsmessige spesifikasjonene for gjennomføring av denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 37 nr. 2.
10. Nr. 1–8 får ikke anvendelse på prosedyrer som er innført på unionsplan, og som omfatter andre mekanismer for utveksling av dokumentasjon, med mindre det tekniske systemet som er nødvendig for å gjennomføre denne artikkelen, er integrert i disse prosedyrene i samsvar med reglene i unionsrettsaktene som fastsetter disse prosedyrene.
11. Kommisjonen og hver av medlemsstatene skal ha ansvar for utvikling, tilgjengelighet, vedlikehold, overvåking, kontroll og sikkerhetsstyring av sine respektive deler av det tekniske systemet.

Artikkel 15

Kontroll av dokumentasjon mellom medlemsstatene

Dersom det tekniske systemet eller andre systemer for utveksling eller kontroll av dokumentasjon mellom medlemsstatene ikke er tilgjengelig eller ikke får anvendelse, eller dersom brukeren ikke ber om at det tekniske systemet brukes, skal vedkommende myndigheter samarbeide via informasjonssystemet for det indre marked (IMI) når det er nødvendig for å kontrollere ektheten av dokumentasjonen som brukeren har inngitt elektronisk til en av dem i forbindelse med en nettbasert prosedyre.

*AVSNITT 3***Kvalitetskrav knyttet til støtte- og problemløsningstjenester***Artikkel 16***Kvalitetskrav knyttet til støtte- og problemløsningstjenester**

Vedkommende myndigheter og Kommisjonen skal innenfor rammen av sine respektive myndighetsområder sikre at støtte- og problemløsningstjenestene oppført i vedlegg III og de som er tatt med i portalen i samsvar med artikkel 7 nr. 2, 3 og 4, oppfyller følgende kvalitetskrav:

- a) De leveres innen en rimelig tidsramme, idet det tas hensyn til anmodningens kompleksitet.
- b) Dersom frister forlenges, underrettes brukerne på forhånd om årsakene til dette og om den nye fristen.
- c) Dersom det kreves betaling for en tjeneste, har brukerne mulighet til å betale eventuelle gebyrer på nettet via allment tilgjengelige tverrnasjonale betalingstjenester uten forskjellsbehandling basert på hvor betalingstjenesteyteren er etablert, hvor betalingsinstrumentet er utstedt, eller hvor betalingskontoen befinner seg i Unionen.

*AVSNITT 4***Kvalitetsovervåking***Artikkel 17***Kvalitetsovervåking**

1. De nasjonale koordinatorene nevnt i artikkel 28 og Kommisjonen skal innenfor rammen av sine respektive myndighetsområder regelmessig overvåke at opplysningene, prosedyrene og støtte- og problemløsningstjenestene som er tilgjengelige via portalen, oppfyller kvalitetskravene fastsatt i artikkel 8–13 og 16. Overvåkingen skal skje på grunnlag av dataene som samles inn i samsvar med artikkel 24 og 25.
2. Dersom det oppstår en forringelse av kvaliteten på opplysningene, prosedyrene og støtte- eller problemløsningstjenestene nevnt i nr. 1 som gjøres tilgjengelige av vedkommende myndigheter, skal Kommisjonen, idet det tas hensyn til hvor alvorlig og hvor vedvarende forringelsen er, treffe et eller flere av følgende tiltak:
 - a) Underrette den relevante nasjonale koordinatoren og anmode om korrigerende tiltak.
 - b) Framlegge anbefalte tiltak for å forbedre overholdelsen av kvalitetskravene for portalkoordineringsgruppen til drøfting.
 - c) Sende et brev med anbefalinger til den berørte medlemsstaten.
 - d) Midlertidig deaktivere forbindelsen til prosedyren eller støtte- eller problemløsningstjenesten fra portalen.
3. Dersom en støtte- eller problemløsningstjeneste som det lenkes til i samsvar med artikkel 7 nr. 3, konsekvent ikke oppfyller kravene fastsatt i artikkel 11 og 16 eller ikke lenger oppfyller brukernes behov ifølge dataene som samles inn i samsvar med artikkel 24 og 25, kan Kommisjonen etter å ha rådført seg med den relevante nasjonale koordinatoren og, ved behov, portalkoordineringsgruppen deaktivere forbindelsen til den fra portalen.

KAPITTEL IV

TEKNISKE LØSNINGER*Artikkel 18***Felles brukergrensesnitt**

1. Kommisjonen skal i nært samarbeid med medlemsstatene sørge for et felles brukergrensesnitt som er integrert i portalen Your Europe, for å sikre at portalen fungerer som den skal.
2. Det felles brukergrensesnittet skal gi tilgang til opplysninger, prosedyrer og støtte- eller problemløsningstjenester ved hjelp av lenker til de relevante nettstedene eller -sidene på unionsplan og nasjonalt plan som er lagret i lenkeregisteret nevnt i artikkel 19.

3. Medlemsstatene og Kommissjonen skal i samsvar med sine respektive roller og ansvarsområder, som fastsatt i artikkel 4, sikre at opplysningene om regler og forpliktelser og om prosedyrer og støtte- og problemløsningstjenester organiseres og merkes på en måte som gjør det enklere å finne dem via det felles brukergrensesnittet.
4. Kommissjonen skal sikre at det felles brukergrensesnittet oppfyller følgende kvalitetskrav:
 - a) Det er enkelt å bruke.
 - b) Det er tilgjengelig på nettet via forskjellige elektroniske enheter.
 - c) Det er utviklet og optimalisert for forskjellige nettlesere.
 - d) Det oppfyller følgende krav til nettilgjengelighet: oppfattbarhet, betjenbarhet, forståelighet og robusthet.
5. Kommissjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes krav til driftskompatibilitet, for å gjøre det enklere å finne opplysningene om regler og forpliktelser og om prosedyrer og støtte- og problemløsningstjenester via det felles brukergrensesnittet. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 37 nr. 2.

Artikkel 19

Lenkeregister

1. Kommissjonen skal i nært samarbeid med medlemsstatene opprette og vedlikeholde et elektronisk register over lenker til opplysningene, prosedyrene og støtte- og problemløsningstjenestene som er nevnt i artikkel 2 nr. 2, og som gjør det mulig å kople disse tjenestene sammen med det felles brukergrensesnittet.
2. Kommissjonen skal i lenkeregisteret gjøre tilgjengelig lenkene til opplysningene, prosedyrene og støtte- og problemløsningstjenestene som er tilgjengelige på nettsidene som forvaltes på unionsplan, og sørge for at disse lenkene er korrekte og oppdaterte.
3. De nasjonale koordinatorene skal i lenkeregisteret gjøre tilgjengelig lenkene til opplysningene, prosedyrene og støtte- og problemløsningstjenestene som er tilgjengelige på nettsidene som forvaltes av vedkommende myndigheter eller av private eller halvprivate enheter som nevnt i artikkel 7 nr. 3, og sørge for at disse lenkene er korrekte og oppdaterte.
4. Dersom det er teknisk mulig, kan tilgjengeliggjøringen av lenker nevnt i nr. 3 gjennomføres automatisk mellom medlemsstatenes relevante systemer og lenkeregisteret.
5. Kommissjonen skal gjøre opplysningene i lenkeregisteret offentlig tilgjengelige i et åpent og maskinleselig format.
6. Kommissjonen og de nasjonale koordinatorene skal sikre at lenkene til opplysningene, prosedyrene og støtte- eller problemløsningstjenestene som tilbys via portalen, ikke helt eller delvis inneholder unødvendige dobbeltforekomster eller overlappinger som kan forvirre brukerne.
7. Dersom tilgjengeliggjøringen av opplysningene nevnt i artikkel 4 er fastsatt i andre bestemmelser i unionsretten, kan Kommissjonen og de nasjonale koordinatorene gjøre lenker til disse opplysningene tilgjengelige for å oppfylle kravene i den artikkelen.

Artikkel 20

Felles søkeverktøy for støttetjenestene

1. For å gjøre det enklere å få tilgang til støtte- og problemløsningstjenestene som er oppført i vedlegg III eller nevnt i artikkel 7 nr. 2 og 3, skal vedkommende myndigheter og Kommissjonen sikre at brukerne kan få tilgang til dem via et felles søkeverktøy (heretter kalt «felles søkeverktøy for støttetjenestene») som er tilgjengelig via portalen.
2. Kommissjonen skal utvikle og forvalte det felles søkeverktøyet for støttetjenestene og treffe beslutning om hvilken struktur og hvilket format beskrivelsene av og kontaktopplysningene til støtte- og problemløsningstjenestene skal ha, for å sikre at det felles søkeverktøyet fungerer som det skal.
3. De nasjonale koordinatorene skal gi beskrivelsene og kontaktopplysningene nevnt i nr. 2 til Kommissjonen.

Artikkel 21

Ansvar for IKT-applikasjonene som støtter portalen

1. Kommisjonen skal ha ansvar for utvikling, tilgjengelighet, overvåking, oppdatering, vedlikehold, sikkerhet og vertsfunksjonalitet for følgende IKT-applikasjoner og nettsider:

- a) Portalen Your Europe nevnt i artikkel 2 nr. 1.
- b) Det felles brukergrensesnittet nevnt i artikkel 18 nr. 1, herunder søkemotoren eller andre IKT-verktøy som gjør det mulig å søke etter opplysninger og tjenester på nettet.
- c) Lenkeregisteret nevnt i artikkel 19 nr. 1.
- d) Det felles søkeverktøyet for støttetjenestene nevnt i artikkel 20 nr. 1.
- e) Verktøyene for tilbakemelding fra brukerne nevnt i artikkel 25 nr. 1 og artikkel 26 nr. 1 bokstav a).

Kommisjonen skal utvikle IKT-applikasjonene i nært samarbeid med medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal ha ansvar for utvikling, tilgjengelighet, overvåkingen, oppdatering, vedlikehold og sikkerhet for IKT-applikasjoner knyttet til de nasjonale nettstedene og nettsidene de forvalter, og som er koplet til det felles brukergrensesnittet.

KAPITTEL V

MARKEDSFØRING

Artikkel 22

Navn, logo og kvalitetsmerke

1. Navnet som skal brukes på portalen og for å gjøre den kjent for offentligheten, skal være Your Europe.

Logoen som skal brukes på portalen og for å gjøre den kjent for offentligheten, skal fastsettes av Kommisjonen i nært samarbeid med portalkoordineringsgruppen senest 12. juni 2019.

Portalens logo og en lenke til portalen skal være synlig og tilgjengelig på de relevante nettstedene på unionsplan og nasjonalt plan som er koplet til portalen.

2. Som bevis på at kvalitetskravene nevnt i artikkel 9, 10 og 11 er overholdt, skal portalens navn og logo også fungere som et kvalitetsmerke. Det er imidlertid bare nettsider og nettsteder som inngår i lenkeregisteret nevnt i artikkel 19, som skal bruke portalens logo som et kvalitetsmerke.

Artikkel 23

Markedsføring

1. Medlemsstatene og Kommisjonen skal fremme kjennskapen til og bruken av portalen blant borgere og foretak og sikre at portalen og opplysningene, prosedyrene og støtte- og problemløsningstjenestene på den er synlige for offentligheten og enkle å finne via offentlig tilgjengelige søkemotorer.

2. Medlemsstatene og Kommisjonen skal samordne markedsføringsaktivitetene nevnt i nr. 1 og hen vise til portalen og bruke portalens logo i forbindelse med slike aktiviteter sammen med eventuelle andre varenavn.

3. Medlemsstatene og Kommisjonen skal sikre at det er enkelt å finne portalen via de relevante nettstedene som de har ansvar for, og at tydelige lenker til det felles brukergrensesnittet er tilgjengelige på alle relevante nettsteder på unionsplan og nasjonalt plan.

4. De nasjonale koordinatorene skal fremme portalen overfor nasjonale vedkommende myndigheter.

KAPITTEL VI

INNSAMLING AV TILBAKEMELDINGER FRA BRUKERNE OG BRUKERSTATISTIKK

*Artikkel 24***Brukerstatistikk**

1. Med henblikk på å forbedre portalens funksjonalitet skal vedkommende myndigheter og Kommisjonen sikre at det på en måte som sikrer brukernes anonymitet, samles inn statistikk om brukernes besøk på portalen og på nettsidene som portalen inneholder lenker til.
2. Vedkommende myndigheter, leverandørene av støtte- og problemløsningstjenester nevnt i artikkel 7 nr. 3 og Kommisjonen skal samle inn og utveksle aggregerte data om antallet av, opprinnelsen til og formålet for anmodninger om støtte- og problemløsningstjenester og om den aktuelle svartiden.
3. Statistikken som samles inn i samsvar med nr. 1 og 2 i forbindelse med opplysningene, prosedyrene og støtte- og problemløsningstjenestene som portalen inneholder lenker til, skal omfatte følgende kategorier av data:
 - a) Data om antallet, opprinnelsen til og typen brukere av portalen.
 - b) Data om brukerpreferanser og brukerreiser.
 - c) Data om opplysningenes, prosedyrenes og støtte- og problemløsningstjenestenes anvendbarhet, søkbarhet og kvalitet.

Disse dataene skal gjøres tilgjengelige for offentligheten i et åpent og vanlig brukt maskinleselig format.

4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter metoden for innsamling og utveksling av brukerstatistikken nevnt i nr. 1, 2 og 3 i denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 37 nr. 2.

*Artikkel 25***Tilbakemelding fra brukerne om portalens tjenester**

1. For å samle inn direkte opplysninger fra brukerne om deres tilfredshet med tjenestene som leveres via portalen, og opplysningene som er gjort tilgjengelige der, skal Kommisjonen via portalen stille et brukervennlig tilbakemeldingsverktøy til rådighet som gjør at brukerne, umiddelbart etter å ha brukt noen av tjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 2, anonymt kan inngi kommentarer om kvaliteten på og tilgjengeligheten av tjenestene som tilbys via portalen, opplysningene som er tilgjengelige i den, og det felles brukergrensesnittet.
2. Vedkommende myndigheter og Kommisjonen skal sikre at brukerne har tilgang til verktøyet nevnt i nr. 1 fra alle nettsider som er en del av portalen.
3. Kommisjonen, vedkommende myndigheter og de nasjonale koordinatorene skal ha direkte tilgang til brukertilbakemeldingene som samles inn via verktøyet nevnt i nr. 1, med henblikk på å løse eventuelle problemer som er påpekt.
4. Vedkommende myndigheter skal ikke være forpliktet til å gi brukerne tilgang til brukertilbakemeldingsverktøyet nevnt i nr. 1 på de av deres nettsider som inngår i portalen, dersom det på deres nettsider allerede er tilgang til et annet brukertilbakemeldingsverktøy med lignende funksjonalitet som brukertilbakemeldingsverktøyet nevnt i nr. 1 med henblikk på å overvåke tjenestenes kvalitet. Vedkommende myndigheter skal samle inn brukertilbakemeldingene som mottas gjennom deres eget brukertilbakemeldingsverktøy, og utveksle dem med Kommisjonen og de nasjonale koordinatorene i de andre medlemsstatene.
5. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes regler for innsamling og utveksling av brukertilbakemeldinger. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 37 nr. 2.

*Artikkel 26***Rapportering om det indre markedes virkemåte**

1. Kommisjonen skal

- a) stille et brukervennlig verktøy til rådighet for brukerne av portalen, slik at de anonymt kan gi tilbakemelding om eventuelle hindringer de har støtt på i forbindelse med utøvelsen av sine rettigheter i det indre marked,

UOFFISIELL OVERSETTELSE

- b) samle inn aggregerte opplysninger fra støtte- og problemløsningstjenestene som utgjør en del av portalen, om formålet for anmodninger og svar.
- 2. Kommisjonen, vedkommende myndigheter og de nasjonale koordinatorene skal ha direkte tilgang til tilbakemeldingene som samles inn i samsvar med nr. 1 bokstav a).
- 3. Medlemsstatene og Kommisjonen skal analysere og undersøke problemene som brukerne har påpekt i henhold til denne artikkelen, og løse dem ved hjelp av egnede midler når det er mulig.

Artikkel 27

Nettbaserte sammendrag

Kommisjonen skal i anonymisert form offentliggjøre nettbaserte sammendrag av de problemene som framgår av opplysningene som er samlet inn i samsvar med artikkel 26 nr. 1, den viktigste brukerstatistikken nevnt i artikkel 24 og de viktigste brukertilbakemeldingene nevnt i artikkel 25.

KAPITTEL VII

STYRING AV PORTALEN

Artikkel 28

Nasjonale koordinatorene

- 1. Hver medlemsstat skal utpeke en nasjonal koordinator. De nasjonale koordinatorene skal i tillegg til sine forpliktelser i samsvar med artikkel 7, 17, 19, 20, 23 og 25
 - a) fungere som kontaktpunkt i sine respektive forvaltninger for alle spørsmål som gjelder portalen,
 - b) fremme en ensartet anvendelse av artikkel 9–16 av deres respektive vedkommende myndigheter,
 - c) sikre at anbefalingene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav c) gjennomføres på riktig måte.
- 2. Hver medlemsstat kan i samsvar med sin interne forvaltningsstruktur utpeke en eller flere koordinatorene med henblikk på å utføre oppgavene angitt i nr. 1. For hver medlemsstat skal én nasjonal koordinator ha ansvar for kontakten med Kommisjonen i alle spørsmål som gjelder portalen.
- 3. Hver medlemsstat skal underrette de andre medlemsstatene og Kommisjonen om den nasjonale koordinatorens navn og kontaktopplysninger.

Artikkel 29

Koordineringsgruppe

Det nedsettes herved en koordineringsgruppe (heretter kalt «portalkoordineringsgruppen»). Den skal bestå av en nasjonal koordinator fra hver medlemsstat og ha en representant for Kommisjonen som formann. Den fastsetter sin forretningsorden. Kommisjonen skal ivareta sekretariatoppgavene.

Artikkel 30

Portalkoordineringsgruppens oppgaver

- 1. Portalkoordineringsgruppen skal støtte gjennomføringen av denne forordningen. Den skal særlig
 - a) fremme utveksling og regelmessig oppdatering av beste praksis,
 - b) oppmuntre til bruk av fullt ut nettbaserte prosedyrer utover de som er oppført i vedlegg II til denne forordningen, og av nettbaserte metoder for autentisering, identifisering og signering, særlig de som er fastsatt i forordning (EU) nr. 910/2014,
 - c) drøfte forbedringer av den brukervennlige presentasjonen av opplysninger på områdene oppført i vedlegg I, særlig på grunnlag av dataene som samles inn i samsvar med artikkel 24 og 25,
 - d) bistå Kommisjonen med å utvikle de felles IKT-løsningene som skal støtte portalen,
 - e) drøfte utkastet til det årlige arbeidsprogrammet,
 - f) bistå Kommisjonen med å overvåke gjennomføringen av det årlige arbeidsprogrammet,

- g) drøfte ytterligere opplysninger som er gjort tilgjengelige i samsvar med artikkel 5, med henblikk på å oppmuntre andre medlemsstater til å gjøre lignende opplysninger tilgjengelige dersom det er relevant for brukerne,
 - h) bistå Kommisjonen med å overvåke overholdelsen av kravene fastsatt i artikkel 8–16 i samsvar med artikkel 17,
 - i) informere om gjennomføringen av artikkel 6 nr. 1,
 - j) drøfte tiltak og anbefale dem til vedkommende myndigheter og Kommisjonen med henblikk på å unngå eller fjerne unødvendig overlapping av tjenester som er tilgjengelige via portalen,
 - k) avgi uttalelser om prosedyrer eller tiltak for effektivt å håndtere eventuelle problemer med tjenestenes kvalitet som brukerne har meldt om, eller forslag til forbedring av den,
 - l) drøfte anvendelsen av prinsippene om innebygd sikkerhet og innebygd personvern innenfor rammen av denne forordningen,
 - m) drøfte spørsmål knyttet til innsamling av brukertilbakemeldinger og -statistikk nevnt i artikkel 24 og 25, slik at tjenestene som tilbys på unionsplan og nasjonalt plan, forbedres løpende,
 - n) drøfte spørsmål knyttet til kravene til kvaliteten på tjenestene som tilbys via portalen,
 - o) utveksle beste praksis og bistå Kommisjonen med å organisere, strukturere og presentere tjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 2 for å sikre at det felles brukergrensensnittet fungerer som det skal,
 - p) fremme utarbeidingen og gjennomføringen av den koordinerte markedsføringen,
 - q) samarbeide med de styrende organene eller nettverkene av informasjonstjenester eller støtte- og problemløsningstjenester,
 - r) sørge for veiledning om det eller de supplerende offisielle EU-språkene som skal brukes av vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 9 nr. 2, artikkel 10 nr. 4, artikkel 11 nr. 2 og artikkel 13 nr. 2 bokstav a).
2. Kommisjonen kan rådføre seg med portalkoordineringsgruppen om alle spørsmål knyttet til anvendelsen av denne forordningen.

Artikkel 31

Årlig arbeidsprogram

1. Kommisjonen skal vedta det årlige arbeidsprogrammet, der spesielt det følgende skal fastsettes:
 - a) Tiltak for å forbedre presentasjonen av spesifikke opplysninger på områdene som er oppført i vedlegg I, og tiltak for å lette vedkommende myndigheters, herunder på kommunalt plan, rettidige gjennomføring av kravet om å gjøre opplysninger tilgjengelige.
 - b) Tiltak for å lette overholdelsen av artikkel 6 og 13.
 - c) Tiltak som kreves for å sikre en ensartet overholdelse av kravene fastsatt i artikkel 9–12.
 - d) Aktiviteter knyttet til markedsføring av portalen i samsvar med artikkel 23.
2. Ved utarbeidingen av utkastet til årlig arbeidsprogram skal Kommisjonen ta hensyn til brukerstatistikk og -tilbakemeldinger som er samlet inn i samsvar med artikkel 24 og 25, og til eventuelle forslag fra medlemsstatene. Før utkastet til årlig arbeidsprogram vedtas, skal Kommisjonen framlegge det for portalkoordineringsgruppen til drøfting.

KAPITTEL VIII

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 32

Kostnader

1. Den europeiske unions alminnelige budsjett skal dekke kostnadene til

- a) utvikling og vedlikehold av IKT-verktøy som støtter gjennomføringen av denne forordningen på unionsplan,

UOFFISIELL OVERSETTELSE

- b) markedsføring av portalen på unionsplan,
 - c) oversettelse av opplysninger, forklaringer og instruksjoner i samsvar med artikkel 12 med et maksimalt årlig volum per medlemsstat, uten at det påvirker en eventuell omfordeling når dette er nødvendig for å muliggjøre full utnyttelse av det tilgjengelige budsjettet.
2. Kostnadene i forbindelse med nasjonale nettportaler, informasjonsplattformer, støttetjenester og prosedyrer opprettet på medlemsstatsplan skal dekkes over medlemsstatenes respektive budsjetter, med mindre annet er fastsatt i Unionens regelverk.

Artikkel 33

Vern av personopplysninger

Vedkommende myndigheters behandling av personopplysninger innenfor rammen av denne forordningen skal skje i samsvar med forordning (EU) 2016/679. Kommisjonens behandling av personopplysninger innenfor rammen av denne forordningen skal skje i samsvar med forordning (EU) 2018/1725.

Artikkel 34

Samarbeid med andre opplysnings- og støttenettverk

1. Etter å ha rådført seg med medlemsstatene skal Kommisjonen treffe beslutning om hvilke eksisterende uformelle styringsordninger for støtte- og problemløsingstjenestene som er oppført i vedlegg III, eller for opplysningsområdene som omfattes av vedlegg I, som portalkoordineringsgruppen skal ha ansvaret for.
2. Dersom opplysnings- eller støttetjenestene eller -nettverkene er blitt opprettet gjennom rettslig bindende unionsrettsakter for et av opplysningsområdene som omfattes av vedlegg I, skal Kommisjonen koordinere arbeidet til portalkoordineringsgruppen og de styrende organene for disse tjenestene eller nettverkene med henblikk på å oppnå synergier og unngå overlapping.

Artikkel 35

Informasjonssystemet for det indre marked

1. Informasjonssystemet for det indre marked (IMI) som ble opprettet ved forordning (EU) nr. 1024/2012, skal brukes med henblikk på og i samsvar med artikkel 6 nr. 4 og artikkel 15.
2. Kommisjonen kan beslutte å bruke IMI som det elektroniske lenkeregisteret nevnt i artikkel 19 nr. 1.

Artikkel 36

Rapportering og gjennomgåelse

Senest 12. desember 2022 og deretter annethvert år skal Kommisjonen gjennomgå anvendelsen av denne forordningen og framlegge en vurderingsrapport for Europaparlamentet og Rådet om hvordan både portalen og det indre marked fungerer på grunnlag av statistikken og tilbakemeldingene som er samlet inn i samsvar med artikkel 24, 25 og 26. Ved gjennomgåelsen skal særlig virkeområdet for artikkel 14 vurderes, idet det tas hensyn til den teknologiske, markedsmessige og rettslige utviklingen når det gjelder utveksling av dokumentasjon mellom vedkommende myndigheter.

Artikkel 37

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 38

Endring av forordning (EU) nr. 1024/2012

I forordning (EU) nr. 1024/2012 gjøres følgende endringer:

- 1) Artikkel 1 skal lyde:

«*Artikkel 1*

Formål

Ved denne forordningen fastsettes regler for bruk av et informasjonssystem for det indre marked («IMI») for forvaltningssamarbeid mellom IMI-aktører, herunder behandling av personopplysninger.»

2) I artikkel 3 skal nr. 1 lyde:

«1. IMI skal brukes til utveksling av opplysninger, herunder personopplysninger, blant IMI-aktørene og til behandling av disse opplysningene med henblikk på et av følgende formål:

- a) Forvaltningssamarbeid som kreves i henhold til rettsaktene oppført i vedlegget.
- b) Forvaltningssamarbeid som er gjenstand for et pilotprosjekt som gjennomføres i samsvar med artikkel 4.»

3) I artikkel 5 annet ledd gjøres følgende endringer:

a) Bokstav a) skal lyde:

«a) «IMI» det elektroniske verktøyet som leveres av Kommissjonen for å lette forvaltningssamarbeidet mellom IMI-aktørene.»

b) Bokstav b) skal lyde:

«b) «forvaltningssamarbeid» samarbeidet mellom IMI-aktører ved å utveksle og behandle opplysninger med henblikk på en bedre anvendelse av unionsretten.»

c) Bokstav g) skal lyde:

«g) «IMI-aktører» vedkommende myndigheter, IMI-koordinatorer, Kommissjonen og Unionens organer, kontorer og byråer.»

4) I artikkel 8 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«f) sørge for koordinering med Unionens organer, kontorer og byråer og gi dem tilgang til IMI.»

5) I artikkel 9 skal nr. 4 lyde:

«4. Medlemsstatene, Kommissjonen og Unionens organer, kontorer og byråer skal iverksette passende tiltak for å sikre at IMI-brukere gis tilgang til personopplysninger som behandles i IMI, bare på grunnlag av behovet for innsyn, og bare på de områdene av det indre marked der de er tildelt tilgangsrettigheter, i samsvar med nr. 3.»

6) I artikkel 21 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 skal lyde:

«2. EUs datatilsyn skal ha ansvar for å overvåke og sikre anvendelsen av denne forordningen når Kommissjonen eller Unionens organer, kontorer og byråer i egenskap av å være IMI-aktører behandler personopplysninger. Oppgavene og myndigheten nevnt i artikkel 57 og 58 i forordning (EU) 2018/1725(*) får anvendelse.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).»

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. De nasjonale tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn skal innenfor sine kompetanseområder samarbeide med hverandre for å sikre et samordnet tilsyn med IMI og med IMI-aktørene i samsvar med artikkel 62 i forordning (EU) NR. 2018/1725.»

c) Nr. 4 utgår.

7) I artikkel 29 utgår nr. 1.

8) I vedlegget skal nye numre lyde:

«11. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning)(*): Artikkel 56, artikkel 60–66 og artikkel 70 nr. 1.

12. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 2. oktober 2018 om opprettelse av en felles digital portal for å gi tilgang til opplysninger, prosedyrer og støtte- og problemløsningstjenester, og om endring av forordning (EU) nr. 1024/2012(**): Artikkel 6 nr. 4, artikkel 15 og artikkel 19.

(*) EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1.

(**) EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39.»

Artikkel 39

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unjons tidende*.

Artikkel 2, artikkel 4, artikkel 7–12, artikkel 16, artikkel 17, artikkel 18 nr. 1–4, artikkel 19, artikkel 20, artikkel 24 nr. 1–3, artikkel 25 nr. 1–4), artikkel 26 og artikkel 27 får anvendelse fra 12. desember 2020.

Artikkel 6, artikkel 13, artikkel 14 nr. 1–8 og 10 og artikkel 15 får anvendelse fra 12. desember 2023.

Uten hensyn til anvendelsesdatoen for artikkel 2, 9, 10 og 11 skal kommunale myndigheter gjøre opplysningene, forklaringene og instruksjonene nevnt i disse artiklene tilgjengelige senest 12. desember 2022.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 2. oktober 2018.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

J. BOGNER-STRAUSS

Formann

UOFFISIELL OVERSETTELSE

VEDLEGG I

Liste over opplysningsområder som er relevante for borgere og foretak som utøver sine rettigheter i det indre marked, som nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav a)

Opplysningsområder som gjelder borgere:

Område	OPPLYSNINGER OM RETTIGHETER, FORPLIKTELSER OG REGLER SOM FØLGER AV UNIONSRETTEEN OG NASJONAL RETT
A. Reiser i Unionen	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dokumenter som unionsborgere, deres familiemedlemmer som ikke er unionsborgere, mindreårige som reiser alene, og borgere som ikke er unionsborgere, må ha når de reiser over landegrensene i Unionen (ID-kort, visum, pass). 2. Rettigheter og forpliktelser for reisende med fly, tog, skip eller buss i og fra Unionen og for reisende som kjøper pakkereiser eller sammensatte reisearrangementer. 3. Bistand ved redusert mobilitet ved reise i og fra Unionen. 4. Transport av dyr, planter, alkohol, tobakk, sigaretter og andre varer ved reise i Unionen. 5. Taleanrop og sending og mottak av elektroniske meldinger og elektroniske data i Unionen.
B. Arbeid og pensjon i Unionen	<ol style="list-style-type: none"> 1. Søke arbeid i en annen medlemsstat. 2. Begynne å arbeide i en annen medlemsstat. 3. Godkjenning av kvalifikasjoner med henblikk på ansettelse i en annen medlemsstat. 4. Skatt i en annen medlemsstat. 5. Regler for ansvarsforsikring og obligatorisk forsikring i forbindelse med opphold eller arbeid i en annen medlemsstat. 6. Arbeidsvilkår, herunder for utsendte arbeidstakere, fastsatt ved lov eller rettslig instrument (herunder opplysninger om arbeidstid, lønnet permisjon, rett til ferie, rettigheter og forpliktelser når det gjelder overtidsarbeid, helsekontroller, avtaleoppsigelse, avskjedigelse og oppsigelse). 7. Likebehandling (regler som forbyr forskjellsbehandling på arbeidsplassen, regler om lik lønn for menn og kvinner og om lik lønn for ansatte med tidsbegrensede eller tidsbegrensede arbeidsavtaler). 8. Helse- og sikkerhetskrav i forbindelse med forskjellige former for virksomhet. 9. Trygderettigheter og -forpliktelser i Unionen, herunder for mottak av pensjon.
C. Kjøretøyer i Unionen	<ol style="list-style-type: none"> 1. Føre en motorvogn midlertidig eller permanent inn i en annen medlemsstat. 2. Ta eller fornye førerkort. 3. Tegne en obligatorisk motorvognforsikring. 4. Kjøp og salg av en motorvogn i en annen medlemsstat. 5. Nasjonale trafikkregler og krav til førere, herunder generelle regler for bruk av nasjonal veiinfrastruktur: tidsbaserte avgifter (vignetter), avstandsbaserte avgifter (bompenger), klistremerker som angir utslippsnivå.

Område	OPPLYSNINGER OM RETTIGHETER, FORPLIKTELSER OG REGLER SOM FØLGER AV UNIONSRETTEEN OG NASJONAL RETT
D. Opphold i en annen medlemsstat.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Midlertidig eller permanent flytting til en annen medlemsstat. 2. Kjøp og salg av fast eiendom, herunder eventuelle vilkår og forpliktelser knyttet til beskatning, eierskap eller bruk av slik eiendom, herunder bruk som sekundærbolig. 3. Delta i kommunevalg og valg til Europaparlamentet. 4. Krav om oppholdskort for unionsborgere og deres familiemedlemmer, herunder familiemedlemmer som ikke er unionsborgere. 5. Vilkår som får anvendelse på naturalisering av personer fra en annen medlemsstat. 6. Regler som får anvendelse ved dødsfall, herunder regler for hjemtransport av avdøde til en annen medlemsstat.
E. Utdanning eller praksisopphold i en annen medlemsstat	<ol style="list-style-type: none"> 1. Utdanningssystemet i en annen medlemsstat, herunder førskoleundervisning og pass av barn, grunnskoleutdanning, videregående og høyere utdanning samt voksenopplæring. 2. Frivillig arbeid i en annen medlemsstat. 3. Praksisopphold i en annen medlemsstat. 4. Forskning i en annen medlemsstat som ledd i et utdanningsprogram.
F. Helsetjenester	<ol style="list-style-type: none"> 1. Få medisinsk behandling i en annen medlemsstat. 2. Kjøp av reseptpliktige legemidler i en annen medlemsstat enn den der resepten er utstedt, på nettet eller personlig. 3. Sykeforsikringsregler som får anvendelse ved kort- eller langvarige opphold i en annen medlemsstat, herunder regler for hvordan man søker om europeisk helsetrygdkort. 4. Generelle opplysninger om rett til tilgang til eller plikt til å delta i offentlig tilgjengelige forebyggende helsetiltak. 5. Tjenester som ytes via nasjonale nødnumre, herunder «112» og «116». 6. Rettigheter og vilkår i forbindelse med flytting til omsorgsbolig.
G. Rettigheter for borgere og familier	<ol style="list-style-type: none"> 1. Fødsel, foreldremyndighet over mindreårige barn, foreldreansvar, regler for surrogati og adopsjon, herunder stebarnsadoptsjon, underholdningsplikt for barn i en grenseoverskridende familiesituasjon. 2. Samliv som par med forskjellige nasjonaliteter, herunder likekjønnede par (ekteskap, sivilt eller registrert partnerskap, separasjon, skilsmisse, formuesforhold mellom ektefeller, samboeres rettigheter). 3. Regler for anerkjennelse av kjønnsidentitet. 4. Rettigheter og forpliktelser i forbindelse med arv i en annen medlemsstat, herunder skatteregler. 5. Rettigheter og regler som får anvendelse ved foreldres bortføring av egne barn til et annet land.

Område	OPPLYSNINGER OM RETTIGHETER, FORPLIKTELSER OG REGLER SOM FØLGER AV UNIONSRETTEEN OG NASJONAL RETT
H. Forbrukerrettigheter	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kjøp av varer, digitalt innhold eller tjenester (herunder finansielle tjenester) fra en annen medlemsstat, på nettet eller personlig. 2. Innehav av en bankkonto i en annen medlemsstat. 3. Tilkopling til allmenntjenlige tjenester som gass, elektrisitet, vann, renovasjon, telekommunikasjon og internett. 4. Betalinger, herunder betalingsoverføringer og forsinkelser i betalinger over landegrensene. 5. Forbrukerrettigheter og garantier i forbindelse med kjøp av varer og tjenester, herunder prosedyrer for løsning av forbrukertvister og erstatning. 6. Trygghet og sikkerhet i forbindelse med forbruksvarer. 7. Leie av motorvogn.
I. Vern av personopplysninger	<ol style="list-style-type: none"> 1. Utøvelse av registrertes rettigheter i forbindelse med vern av personopplysninger.

Opplysningsområder som gjelder foretak:

Område	OPPLYSNINGER OM RETTIGHETER, FORPLIKTELSER OG REGLER
J. Oppstart, drift og avvikling av en virksomhet	<ol style="list-style-type: none"> 1. Registrere en virksomhet, endre en virksomhets juridiske form eller avvikle virksomheten (registreringsprosedyrer og juridiske former for å drive virksomhet). 2. Flytte en virksomhet til en annen medlemsstat. 3. Immaterialrettigheter (søke om patent, registrere et varemerke, en tegning eller design, oppnå en lisens for reproduksjon). 4. Rettferdighet og åpenhet i handelspraksis, herunder forbrukerrettigheter og garantier i forbindelse med salg av varer og tjenester. 5. Tilgang på nettbaserte løsninger for betalinger over landegrensene ved salg av varer og tjenester på nettet. 6. Rettigheter og forpliktelser i henhold til avtaleretten, herunder renter ved forsinket betaling. 7. Insolvensbehandling og avvikling av selskaper. 8. Kredittforsikring. 9. Fusjon av selskaper eller salg av virksomhet. 10. Erstatningsansvar for ledelsen i et selskap.

Område	OPPLYSNINGER OM RETTIGHETER, FORPLIKTELSER OG REGLER
	11. Regler og forpliktelser i forbindelse med behandling av personopplysninger.

UOFFISIELL OVERSETTELSE

Område	OPPLYSNINGER OM RETTIGHETER, FORPLIKTELSER OG REGLER
K. Ansatte	<ol style="list-style-type: none"> 1. Arbeidsvilkår fastsatt ved lov eller rettslig instrument (herunder opplysninger om arbeidstid, lønnet permisjon, rett til ferie, rettigheter og forpliktelser når det gjelder overtidarbeid, helsekontroller, avtaleoppsigelse, avskjedigelse og oppsigelse). 2. Trygderettigheter og -forpliktelser i Unionen (registrering som arbeidsgiver, registrering av ansatte, varsling om opphør av en ansettelsesavtale, betaling av trygde- og pensjonspremier, rettigheter og forpliktelser i forbindelse med pensjoner). 3. Ansettelse av arbeidstakere i andre medlemsstater (utsending av arbeidstakere, bestemmelser om adgang til å yte tjenester, oppholdskrav for arbeidstakere). 4. Likebehandling (regler som forbyr forskjellsbehandling på arbeidsplassen, regler om lik lønn for menn og kvinner og om lik lønn for ansatte med tidsbegrensede eller tidsbegrensede arbeidsavtaler). 5. Bestemmelser om personalrepresentanter.
L. Skatter og avgifter	<ol style="list-style-type: none"> 1. Merverdiavgift: opplysninger om generelle regler, satser og unntak, merverdiavgiftsregistrering og -betaling, refusjon av merverdiavgift. 2. Særavgifter: opplysninger om generelle regler, satser og unntak, registrering med tanke på og betaling av særavgifter, refusjon av særavgifter. 3. Toll og andre skatter og avgifter på import. 4. Tollprosedyrer ved import og eksport i henhold til Unionens tollkodeks. 5. Andre skatter og avgifter: betaling, satser, skattemeldinger.
M. Varer	<ol style="list-style-type: none"> 1. Oppnåelse av CE-merking. 2. Regler for og krav til produkter. 3. Identifisering av gjeldende standarder og tekniske spesifikasjoner samt framgangsmåter for sertifisering av produkter. 4. Gjensidig anerkjennelse av produkter som ikke omfattes av Unionens spesifikasjoner. 5. Krav til klassifisering, merking og emballering av farlige kjemikalier. 6. Fjernsalg / salg utenom faste forretningslokaler: opplysninger som skal gis til kunder på forhånd, skriftlig bekreftelse på avtalen, gå ut av en avtale, levering av varer, andre spesifikke forpliktelser. 7. Defekte produkter: forbrukerrettigheter og garantier, ansvar etter salget, rettsmidler for en skadelidt. 8. Sertifisering, merker (EMAS, energimerker, miljøvennlig utforming, EU-miljømerke). 9. Gjenvinning og avfallshåndtering.
N. Tjenester	<ol style="list-style-type: none"> 1. Innhente lisenser, godkjenninger eller tillatelser med henblikk på oppstart og drift av virksomhet. 2. Underrette myndighetene om virksomhet over landegrensene.

Område	OPPLYSNINGER OM RETTIGHETER, FORPLIKTELSER OG REGLER
	3. Godkjenning av yrkeskvalifikasjoner, herunder yrkesrettet utdanning og opplæring.

UOFFISIELL OVERSETTELSE

Område	OPPLYSNINGER OM RETTIGHETER, FORPLIKTELSER OG REGLER
O. Finansiering av en virksomhet	<ol style="list-style-type: none"> 1. Få tilgang til finansiering på unionsplan, herunder Unionens finansieringsprogrammer og tilskudd til virksomheter. 2. Få tilgang til finansiering på nasjonalt plan. 3. Initiativer rettet mot gründere (utvekslinger som organiseres for nye bedriftsledere, mentorordninger osv.).
P. Offentlige kontrakter	<ol style="list-style-type: none"> 1. Delta i offentlige anbud: regler og framgangsmåter. 2. Inngi et tilbud via nettet som svar på en offentlig anbudsinnbydelse. 3. Rapportere uregelmessigheter i forbindelse med anbudsprosessen.
Q. Helse og sikkerhet på arbeidsplassen	<ol style="list-style-type: none"> 1. Helse- og sikkerhetskrav i forbindelse med forskjellige former for virksomhet, herunder risikoforebygging, informasjon og opplæring.

UOFFISIELL OVERSETTELSE

VEDLEGG II

Prosedyrer nevnt i artikkel 6 nr. 1

Livshendelser	Prosedyrer	Forventet resultat, med forbehold om vedkommende myndighets vurdering av søknaden i samsvar med nasjonal rett, der det er relevant.
Fødsel	Søke om bevis på registrering av fødsel.	Bevis på registrering av fødsel eller fødselsattest.
Bosted	Søke om bostedsbevis.	Bekreftelse på registrering på aktuell adresse.
Studier	Søke om finansiering av høyere utdanning, for eksempel stipender og lån fra et offentlig organ eller en offentlig institusjon.	Avgjørelse om søknaden om finansiering eller mottakskvittering.
	Inngi en første søknad om opptak til en offentlig institusjon for høyere utdanning.	Bekreftelse på mottak av søknaden.
	Søke om akademisk godkjenning av diplomer, sertifikater eller andre studie- eller kursbevis.	Avgjørelse om søknaden om godkjenning.
Arbeid	Anmode om fastsettelse av hvilket regelverk som får anvendelse i samsvar med avdeling II i forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ .	Avgjørelse om gjeldende regelverk.
	Melde om endringer i personlige eller yrkesrelaterte forhold for den personen som mottar trygdeytelser, og som er relevante for disse ytelsene.	Bekreftelse på mottak av melding om slike endringer.
	Søke om et europeisk helsetrygdkort.	Europeisk helsetrygdkort (EHIC).
	Sende inn en skattemelding.	Bekreftelse på mottak av skattemeldingen.
Flytting	Registrere en adresseendring.	Bekreftelse på avregistrering fra den gamle adressen og registrering på den nye adressen.
	Registrere en motorvogn som opprinnelig kommer fra eller allerede er registrert i en medlemsstat, i henhold til standardprosedyrer ⁽²⁾ .	Bevis på motorvognregistrering.
	Bestille klistremerker for bruk av nasjonal veiinfrastruktur: tidsbaserte avgifter (vignetter), avstandsbaserte avgifter (bompenger) utstedt av et offentlig organ eller en offentlig institusjon.	Mottak av bompengemerke eller vignett eller annet bevis på betaling.
	Bestille utslippsmerker utstedt av et offentlig organ eller en offentlig institusjon.	Mottak av utslippsmerker eller annet bevis på betaling.

Livshendelser	Prosedyrer	Forventet resultat, med forbehold om vedkommende myndighets vurdering av søknaden i samsvar med nasjonal rett, der det er relevant.
Gå av med pensjon	Søke om pensjon og ytelser ved tidligpensjonering fra obligatoriske ordninger.	Bekreftelse på mottak av søknaden eller avgjørelse om søknaden om pensjon eller ytelser ved tidligpensjonering.
	Anmode om opplysninger om dataene knyttet til pensjon fra obligatoriske ordninger.	Erklæring med personlige pensjonsopplysninger.
Oppstart, drift og avvikling av en virksomhet	Melding om forretningsvirksomhet, tillatelse til å drive en forretningsvirksomhet, endring av forretningsvirksomhet og opphør av en forretningsvirksomhet som ikke innebærer insolvens- eller avviklingsprosedyrer, unntatt den første registreringen av en forretningsvirksomhet i foretaksregisteret og unntatt prosedyrer som gjelder stiftelse av eller en eventuell senere registrering av selskaper eller foretak i henhold til artikkel 54 annet ledd i TEUV.	Bekreftelse på mottak av meldingen om endring eller søknaden om tillatelse til å drive forretningsvirksomhet.
	Registrere en arbeidsgiver (en fysisk person) i obligatoriske pensjons- og trygdeordninger.	Bekreftelse på registrering eller trygdenummer.
	Registrere ansatte i obligatoriske pensjons- og trygdeordninger.	Bekreftelse på registrering eller trygdenummer.
	Sende inn en skattemelding for et selskap.	Bekreftelse på mottak av skattemeldingen.
	Sende melding til trygdeordningene om opphør av en ansatts arbeidsavtale, unntatt prosedyrer for kollektiv oppsigelse av arbeidsavtaler.	Bekreftelse på mottak av meldingen.
	Betaling av trygde- og pensjonspremier for ansatte.	Kvittering eller annen form for bekreftelse på betaling av trygde- og pensjonspremier for ansatte.

(¹) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 av 29. april 2004 om koordinering av trygdeordninger (EUT L 166 av 30.4.2004, s. 1).

(²) Dette omfatter følgende kjøretøyer: a) Enhver motorvogn eller tilhenger som nevnt i artikkel 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF (EUT L 263 av 9.10.2007, s. 1) og b) ethvert to- eller trehjuls motordrevet kjøretøy, også med tvillinghjul, som er beregnet på bruk på vei som nevnt i artikkel 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 168/2013 (EUT L 60 av 2.3.2013, s. 52).

VEDLEGG III

Liste over støtte- og problemløsningstjenestene nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav c)

- 1) Felles kontaktpunkter⁽¹⁾
- 2) Produktkontaktpunkter⁽²⁾
- 3) Kontaktpunkter for byggevarer⁽³⁾
- 4) Nasjonale støttesentre for yrkeskvalifikasjoner⁽⁴⁾
- 5) Nasjonale kontaktpunkter for helsetjenester over landegrensene⁽⁵⁾
- 6) Det europeiske nettverket for arbeidsformidlinger (EURES)⁽⁶⁾
- 7) Nettbasert tvisteløsning⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF av 12. desember 2006 om tjenester i det indre marked (EUT L 376 av 27.12.2006, s. 36).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 764/2008 av 9. juli 2008 om fastsettelse av framgangsmåter for anvendelsen av visse nasjonale tekniske forskrifter på produkter som er lovlig markedsført i en annen medlemsstat, og om oppheving av vedtak nr. 3052/95/EF (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 21).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 305/2011 av 9. mars 2011 om fastsettelse av harmoniserte vilkår for markedsføring av byggevarer og om oppheving av rådsdirektiv 89/106/EØF (EUT L 88 av 4.4.2011, s. 5).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (EUT L 255 av 30.9.2005, s. 22).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/24/EU av 9. mars 2011 om anvendelse av pasientrettigheter ved helsetjenester over landegrensene (EUT L 88 av 4.4.2011, s. 45).

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/589 av 13. april 2016 om eit europeisk nettverk for arbeidsformidlinger (EURES), tilgang til mobilitetstjenester for arbeidstakarar og ytterlegare integrasjon av arbeidsmarknadene, og om endring av forordning (EU) nr. 492/2011 og (EU) nr. 1296/2013 (EUT L 107 av 22.4.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 524/2013 av 21. mai 2013 om nettbasert tvisteløsning i forbrukersaker og om endring av forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (NTF-forordningen) (EUT L 165 av 18.6.2013, s. 1).